

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 67 **8** december 2024

**HOUDING GEMEENTE SCHAADT OPVANGPLAN | TUINIERENDE EMERITUS
SASKIA IS ALTIJD IN BEWEGING | KLEURRIJKE BAKKER VICTOR OVERLEDEN**

Vogelwijk

Jaargang 67 . december 2024
Nummer 8

Advertenties

Beheerders: Adam Braithwaite, Paul Lohmann

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06 27268377

E dvanrietschoten@ziggo.nl

Mieke Hendriks

Papegaailaan 12, T 06 38444072

E miek.hendriks@gmail.com

Mischa Vos

Kruisbeklaan 49 T 06 40 28 63 12

E mischavos@hotmail.com

Anja Knoope

Hellingweg 266, T 06 10 01 51 38.

E anjaknoope@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

Algemeen mailadres redactie

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijsing: 8 x per jaar. Oplage: 1950 ex.

Druk

Pasmans Drukkerij

Chroomstraat 33, 2544 EX Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie heeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de Redactie

Door Dick van Rietschoten

December is een maand die uitnodigt tot terugblikken. Iedereen zal het eens zijn met de conclusie dat 2024 een jaar was van grote bezorgdheid. Zorgen over gebeurtenissen in de wereld om ons heen die als een steen op je maag liggen, waar je hartenpijn van krijgt en waarbij je je vooral machteloos voelt. De almaar voortdurende vernietiging van mensen en steden in Oekraïne, de massale slachtingen en verwoestingen in Gaza, Libanon en Israël, de giga-zege van Donald Trump, de problemen rond het kabinet-Schoof en de overstromingen of droogte als gevolg van de klimaatveranderingen.

Ook was er bezorgdheid over zaken dichterbij huis. Veel bewoners van de Vogelwijk, Bomenbuurt en Bloemenbuurt maakten (en maken) zich zorgen over het gemeentelijk plan om het oude ziekenhuiscomplex aan de Sportlaan de komende jaren te gebruiken als grootschalig opvangcentrum voor verschillende doelgroepen, waaronder ruim 400 asielzoekers.

Naar aanleiding van berichten hierover in de media vroegen mensen van elders in de stad wel eens hoe het is om te leven in een 'conflictgebied' tussen fanatieke voor- en tegenstanders van het opvangproject. In zulke gevallen haastte ik me altijd (en ik spreek hier puur voor mezelf) om het geschetste beeld te nuanceren. Ten eerste: fanatieke voorstanders bestaan niet. Niemand zal je horen zeggen dat hij of zij dolgraag een groot opvangcentrum voor allerlei doelgroepen in z'n woonwijk wil. Maar er zijn wél mensen die de grote behoefte aan opvangplekken erkennen en daarom het plan begrijpelijk en acceptabel vinden. Vanuit die gedachte zeggen ze: we willen meedelen en meehelpen om te proberen er het beste van te maken. Punt twee: er is maar een betrekkelijk kleine groep radicale tegenstanders, die elke vorm van opvang afwijst. Daarnaast zijn er enkele honderden mensen die zich zorgen maken over de omvang en duur van het project en die met open vizier vechten (hoewel vraagtekens kunnen worden gezet bij de gekozen strijdmethoden) voor een kleinschaliger en korter durende opzet. En dan is er ten slotte nog de zwijgende meerderheid, die een afwachtende houding inneemt, ook wel 'het stille midden' genoemd. Een spreker tijdens de recente ledenvergadering van de wijkvereniging schatte de omvang hiervan op 80 procent van de bevolking.

Ziehier de realiteit. We leven dus niet in een oorlogsgebied. Gelukkig maar. En Myra Rooselaar van de Stichting Wijkbelang Segbroek uitte bij de voornoemde ledenvergadering onbedoeld al een kerstwens, die we hier maar overnemen en herhalen: „Wij hopen dat we als buurtgenoten met elkaar door één deur kunnen blijven gaan.”

De wijk in Vogelvlucht

Door Lodewijk de Haes, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Terugblik aan de poort van de winter

In mythen en folklore betekent de winter vaak een periode van ontberingen, beproevingen of transformatie. In de Griekse mythologie luidt de jaarlijkse terugkeer van Persephone naar de onderwereld het begin van de winter in, wat symbool staat voor dood en wedergeboorte. In bepaalde culturen ziet men ook de hardheid van de winter, maar schenkt dan ook cadeaus aan degenen die veerkracht en vriendelijkheid tonen. Zo'n cadeau staat dan symbool voor beloning in ontbering. Maar er is een positieve kant aan de mythe van Persephone, elk jaar keert ze na de winter terug, want met Persephone komt ook elk jaar de lente tot ons. Het laatste nummer van deze jaargang van ons lijfblad ligt voor u. Voor ons allemaal was het een bewogen jaar, een jaar dat nagalmt. Geopolitiek en in eigen land gebeurde er ontzettend veel. En dan natuurlijk en voor ieder van ons veel dichterbij de plannen om in het voormalig Haga/RKZ zo'n 750 mensen op te vangen. Voor- en tegenstanders zijn in onze wijkvereniging goed vertegenwoordigd. Tegelijk kijken we terug op een uiteindelijk toch weer mooie zomer. Ook dit jaar hebben we kunnen genieten van wat de bij ieder zo geliefde kust ons biedt.

Activiteiten

Hierbij in vogelvlucht enkele onderwerpen die het bestuur dit jaar – naast het opvangplan Sportlaan - hebben beziggehouden. We zijn weer druk bezig geweest om onrust rond de aanleg van nieuwe padelbanen (bij Houtrust) in goede banen te leiden, een proces dat nog niet is afgerond. Ook de discussie rond de toe-

komst van de 'Appelloods' duurt voort, waarbij we nauw samenwerken met de gemeente. Het door een architectenbureau opgestelde rapport over de toekomst van de loods staat integraal op de website van de wijkvereniging. Daarnaast stond en staat automatisering van onze administratie hoog op de agenda. De gesprekken hierover zijn bijna afgerond.

De verkeerscommissie is blijvend in gesprek met de gemeente over het veiliger maken van de Sportlaan, de komst van de nieuwe trams op lijn 12 en de algemene verkeerssituatie in de wijk. Qua activiteiten hadden we dit jaar opnieuw een succesvol 'Running Dinner', maar ook excursies, borrels, etentjes en koffieochtenden voor wijkbewoners en onlangs nog een discoavond voor de jeugd. Ook heel belangrijk: de door bewoners zelf georganiseerde straatfeesten. Wat dat laatste betreft: onthoud voor komend jaar alvast dat we straatfeesten vanuit de wijkvereniging financieel kunnen steunen.

Het bestuur is blij met de stille inzet van velen voor het reilen en zeilen in de wijk. Neem alleen al de geweldige inspanning die de redactie van ons wijkblad levert waardoor we acht keer per jaar een schitterend magazine op de deurmat vinden, maar denk ook aan de Activiteitencommissie, aan de webmaster van onze website www.vogelwijkdenhaag.nl die ervoor zorgt dat alle relevante informatie voor ieder online beschikbaar is, aan de inspanningen van de ledenadministrateur en het degelijke werk dat onze kascommissie heeft afgeleverd. Ieder die zich inzette voor het succes heel veel dank!

Samenwerkingsverband

Binnen het bestuur nam de geplande opvang in Haga/RKZ veel tijd in beslag. Communicatie en miscommunicatie, beiden zagen we. Het samenwerkingsverband van bewonersverenigingen uit Bomenbuurt, Bloemenbuurt en Vogelwijk en de ondernemersclub van de Fahrenheitstraat/Thomsonlaan is de afgelopen maanden uitgebouwd om zo sterker te staan in de gesprekken met de gemeente over de invulling van de plannen. Ons doel, als alles doorgang vindt, is invloed te hebben op invulling en uitwerking gedurende het hele traject. Een groep bewoners is actief in de Stichting Wijkbelang Segbroek, achterhalend waar de gemeente steken laat vallen en waar bijsturing van het proces nodig en mogelijk is. Ook veel bewoners nemen met een positief gevoel deel aan werkgroepen waarin de plannen van de gemeente worden besproken en uitgewerkt, waarin wordt nagedacht over de best mogelijke opvang gedurende de voorgestelde periode van 5 à 7 jaar.

Als bestuur stellen we vast dat alle opvattingen goed vertegenwoordigd zijn en streven we ernaar dat we op goede voet met elkaar verder kunnen. Zo nemen we geen positie 'voor' dan wel 'tegen' in. Wat we wél doen is de gemeente aanspreken op onduidelijkheden in het communicatieproces en op zorgen in de wijk. Tevens willen we bereiken dat we als bewonersorganisatie een serieuze stem hebben waar bijsturing wenselijk is. Nogmaals: dit alles voor het geval de opvang doorgaat,

zodat we dan vooraan zitten om de belangen van alle wijkbewoners te behartigen. Hierbij speelt voor ons de door de gemeente gedane belofte van herontwikkeling van het complex tot appartementen een essentiële rol. Voor ons is het een eis dat die herontwikkeling plaatsvindt vóór en dóór bewoners.

Secretaris gezocht

Wat staat ons zoal te wachten in 2025? Eerlijk gezegd: ik weet het niet, gegeven de onoverzichtelijke mix van oorlog, politiek en tijd. Laten we in elk geval kijken wat zich dicht bij huis af gaat spelen. We blijven via gemeentelijke instanties en politieke partijen voeling houden met het proces rond de opvang in Haga/RKZ en we blijven uw belangen verwoorden, hoe moeilijk dat soms ook is.

Voor onze vereniging is er al positief 'nieuwjaarsnieuws', want er heeft zich een nieuw bestuurslid voor de 'sociale portefeuille' aangediend. In het volgende nummer meer hierover. Intussen zoeken we nog wel dringend een nieuwe secretaris! Weet u of bent u iemand die dat wil en kan? Laat het weten!

Tot slot wens ik u allen een feestelijke decembermaand, met een mooi 'uiteinde' en een goed begin van het jaar dat voor ons ligt;

De winter komt met stille schreden
In de stilte ligt een kracht
die vrede biedt, de rust die wacht
De winter nodigt ons tot adem
In zijn kou vinden we warmte samen

*Mede namens de collega-bestuursleden
Adam Braithwaite en Paul Lohmann,
Lodewijk de Haes, voorzitter*

Opstelling gemeente doet plan opvang Sportlaan geen goed

Door Dick van Rietschoten

Tijdens de algemene ledenvergadering van de wijkvereniging op 13 november kwamen verschillende visies op het grootschalige opvangplan voor de voormalige ziekenhuisgebouwen aan de Sportlaan voor het voetlicht. Er was echter één gezamenlijke noemer: ergernis en boosheid over de wijze waarop de gemeente – en met name wethouder Vavier – tot nu toe in deze kwestie heeft geopereerd.

Een vijftigtal Vogelwijkbewoners toog op woensdagavond 13 november naar het clubhuis van sportvereniging Quick om de halfjaarlijkse ledenvergadering van de wijkvereniging bij te wonen. Dat was minder dan velen hadden verwacht. Er stond immers een onderwerp op de agenda dat enkele honderden bewoners van de Vogelwijk, Bomenbuurt en Bloemenbuurt al maanden bezig houdt: het plan om in het voormalige Haga-ziekenhuiscomplex aan de Sportlaan gedurende vijf á zeven jaar diverse groepen mensen op te vangen. Daarbij gaat het

naast de inmiddels gebruikelijke winteropvang van dak- en thuislozen (voortaan niet meer dan 80 personen) om nog eens 670 mensen, onder wie 440 asielzoekers, 45 statushouders plus een aantal studenten, jonge starters op de woningmarkt, jongeren die uit een psychiatrisch zorgtraject komen en acuut dakloos geworden gezinnen.

Het bestuur van de wijkvereniging had het onderwerp als laatste agendapunt genoteerd, na het huishoudelijke en informatieve gedeelte, en daarvoor een professionele gespreksleider

ingehuurd om de discussie in goede banen te leiden.

Als gasten waren ook twee gemeentelijke vertegenwoordigers uitgenodigd: Daniël van Drunen, directeur van het stadsdeelkantoor Segbroek, en Michiel Ensink, operationeel manager van de beoogde opvanglocatie Sportlaan.

Gevoelig en controversieel

Lodewijk de Haes, voorzitter van de wijkvereniging, beet het spits af toen hij op verzoek van gespreksleider Stefan Weijers vertelde hoe hij de afgelopen maanden heeft beleefd. „Het is een spannende tijd geweest, waarin ik me af en toe door de soms heftige reacties ook onveilig heb gevoeld”, aldus Lodewijk. „Toen eind mei het gemeentelijk opvangplan bekend werd, ervoeren we dat in het bestuur echt als een overval, want er was geen enkel vooroverleg met de bewonersorganisaties geweest. Wij hebben toen in een eerste reactie een positieve houding getoond om de beoogde groepen mensen aan de Sportlaan op te vangen. Maar al gauw bleek het een zodanig gevoelig en controversieel onderwerp te zijn, dat we wat nuances moesten aanbrengen. Vervolgens besloten we alsnog draagvlak voor het plan te organiseren.” De voorzitter heeft inmiddels goede ervaringen met overleg en samenwerking tussen de bewonersorganisaties van de omringende wijken, waarbij ook vertegenwoordigers namens de winkeliers zijn betrokken. „Verder doen we een beroep op alle bewoners om respect en begrip voor elkaars standpunten op te brengen. Er moet ook weer een gevoel van verbondenheid komen, want ik heb nu af en toe de indruk dat onze wijk door dit alles als los zand aan elkaar is komen te hangen.”

Slechte communicatie

In de gedachtewisselingen die hierop volgden, kwamen de verschillende opvattingen weliswaar niet tot een synthese, maar er bleek wel een gemeenschappelijke noemer te zijn: gevoelens van ergernis, boosheid en frustratie

over de wijze waarop de gemeente – en met name de eerstverantwoordelijke wethouder Mariëlle Vavier – met het plan en de bewoners is omgegaan. Er is tot nu toe herhaaldelijk sprake geweest van slechte communicatie en van verschillende interpretaties van het plan. Bovendien houdt de gemeente zich niet aan eerdere beloften en afspraken.

Ook onder degenen die het opvangplan acceptabel vinden heerst al maanden de gedachte dat het project met een helderder en meer vertrouwenwekkende opstelling van gemeentelijke zijde minder heftige tegenspraak zou hebben gekregen. Redmar Wolf, voormalig voorzitter van de wijkvereniging, verwoordde het kernachtig aldus: „De huidige situatie is mede ontstaan doordat er een incompetent wethouder aan het werk is die de burgers misleidt en zelfs leugens verkoopt.” Overigens was er één wijkbewoonster die aangaf desondanks nog steeds vertrouwen te hebben in „degenen die aan het roer staan.”

Alvast gaan bouwen

Voorafgaand aan een korte uiteenzetting van Myra Rooselaar, bestuurslid van de Stichting Wijkbelang Segbroek („de op te vangen aantallen zijn onverantwoord hoog, de duur van het project is te lang en er is nog steeds geen veiligheidsplan”) kreeg Marco van Steekelenburg het woord om zijn kijk op het plan weer te geven. Marco, actief in de appgroep *Welkom Nieuwe Buren*, trapte af met de zin „Ik ben niet tégen het plan, maar vooral vóór een beter plan.” Zijn bedoeling is twee vliegen in één klap te slaan: „De wereld staat in de fik en we hebben een verantwoordelijkheid om degenen die daarvoor vluchten op te vangen. Dat kan onder meer hier aan de Sportlaan, want er staat een groot complex leeg. Anderzijds is er in onze stad een enorme behoefte aan nieuwe woningen. Die zullen uiteindelijk op dit terrein ook verrijzen. Maar het is niet nodig daar vijf tot zeven jaar op te wachten. We kunnen veel sneller van start. Zodra de daklozen uit de winter-

Myra Rooselaar van de Stichting Wijkbelang Segbroek

opvang zijn, kan die vleugel worden gesloopt, waarna alvast begonnen kan worden met woningbouw.”

Het voorstel kreeg applaus, maar stadsdeeldirecteur Daniël van Drunen gaf kort erna aan dat hij deze variant, waarbij de op te vangen groepen in het hoofdgebouw pal naast een drukke en lawaaiige bouwplaats komen te wonen, niet ziet zitten en ook geen kansen toedicht. Hij trok echter als vertegenwoordiger van de gemeente wel het boetekleed aan inzake de slechte communicatie naar de bewoners. „Dat hebben we niet goed gedaan. Het was vaak echt niet duidelijk genoeg.”

Weinig zekerheden

De Stichting Wijkbelang Segbroek, die tot verdriet van Myra Rooselaar hier en daar volkomen ten onrechte als extreem-rechts wordt neergezet („Dat zijn we absoluut niet”) heeft naast de al gemelde bezwaren ook kritiek op het feit dat de gemeente een besluit heeft genomen zonder praktische invulling. De stadsdeeldirecteur kon dat wel verklaren: „We hadden haast met de opvang en hebben ook haast met de woning-

bouw in het verlengde daarvan.” Operationeel manager van het opvangproject Michiel Ensink gaf er zelfs een democratisch tintje aan: „Het WAT is vastgesteld, maar daarna is er in overleg met bewoners uit de omgeving en met andere gesprekspartners nog tijd voor het HOE. En dat gebeurt op dit moment, onder meer in de verschillende werkgroepen.”

Ensink kon echter niet verhullen dat er nog bitter weinig zekerheden zijn. „We hebben op dit moment nog niet eens een aannemer voor de noodzakelijke verbouwingen en de voorgenomen planning is niet keihard, zoals we recent al hebben gezien met het uitstel van de inhuiszorg door allerlei factoren. Zoals het er nu naar uitziet, gaat de klok van de opvangperiode pas lopen vanaf januari 2026. En inderdaad: er is ook nog geen compleet veiligheidsplan. Daar wordt nog aan gewerkt, maar er wordt wat dat betreft wel maatwerk geleverd, rekening houdend met alle op te vangen groepen. Voor de winteropvang van daklozen, die op 1 november van start is gegaan, ligt er inmiddels wel een apart veiligheidsplan.”

Aan het woord is Michiel Ensink, operationeel manager van het beoogde Opvangcentrum Sportlaan

Mezenpleintje

De verschillende op te vangen groepen bij elkaar, en met name de asielzoekers, vormen voor sommigen wel een bron van zorg, zo bleek uit een rondgang van de gespreksleider. „Er zitten veel mensen met een rugzakje bij”, aldus een vrouw. En een bewoner van de Mezenlaan ziet voor zijn geestesoog al hoe het plantsoen van het Mezenpleintje de komende jaren ‘bezet gebied’ zal worden, in beslag genomen door bewoners van Opvangcentrum Sportlaan. Maar lang niet iedereen heeft dergelijke schrikbeelden in het hoofd. Een van de laatste spreeksters besloot haar reactie op de discussie met de woorden: „Ik denk dat het uiteindelijk allemaal wel mee zal vallen.”

Ruim twee weken na de ledenvergadering, op zaterdag 30 november, is in het oude ziekenhuiscomplex een drukbezochte open dag gehouden, waarbij geïnteresseerden in groepen werden rondgeleid en uitleg kregen over de invulling van de ruimten en de noodzakelijk gemaakte verbouwingen. De rondleidingen waren binnen een week volgeboekt. Daarom komt er eind januari een nieuwe open dag.

Toekomst theaterloods

Enkele belangrijke punten uit het algemene deel van de ledenvergadering:

- De ledenadministratie van de wijkvereniging wordt met ingang van komend jaar via een ingehuurd bedrijf geautomatiseerd.
- Volgens penningmeester Adam Braithwaite is de vereniging financieel nog gezond ondanks een negatief saldo van ongeveer 10 mille op de exploitatie van het wijkblad. Het is volgens hem nog niet nodig de jaarcontributie van 15 euro te verhogen naar 20, zoals vanuit de zaal werd gesuggereerd.
- De theaterloods aan de rand van de Bosjes van Poot (voorheen de opslagruimte van toneelgroep De Appel) kan blijven bestaan, zo heeft een onafhankelijk onderzoek in opdracht van de wijkvereniging onlangs uitgezonden. Daar is ook de Stichting Atlantikwall

blij mee. De loods is immers tijdens de bezettingsjaren door de Duitsers gebouwd om dienst te doen als garage. Veel mensen willen dat de loods een functie als wijkcentrum krijgt, met ook ruimte voor culturele activiteiten. Om het bouwwerk, momenteel in gebruik bij theatergroep *House of Rat*, te renoveren en onder meer van een modern verwarmingssysteem te voorzien, is circa een miljoen euro nodig. De gemeente is als eigenaar bereid het pand voor een symbolisch bedrag van een euro aan de wijkvereniging over te doen.

- Huub Cramer van de Verkeerscommissie deelde mee dat op buslijn 24 komend jaar ‘harmonicabussen’ van 18 meter lang gaan rijden. Daarvoor moeten de halteplaatsen op de Sportlaan worden aangepast. Begin volgend jaar levert de gemeente een schetsontwerp voor het verkeersveiliger maken van de Sportlaan tussen Houtrust en Kwartellaan, met name voor fietsers. Dat ontwerp is mede gebaseerd op voorstellen van de Verkeerscommissie.

Wegens de introductie van de nieuwe brede lagevloertrams op de route van lijn 12 (over drie jaar) wordt de Goudenregenstraat fietsveiliger gemaakt. Dat gaat wel ten koste van een aantal parkeerplaatsen. Er komt een ‘middenhalte’ voor beide richtingen in de as van de Nieboerweg tussen Sportlaan en Sijzenlaan en ook even voorbij de dr. Van Welylaan. De halte Tholensestraat wordt opgeheven.

‘Inhuizing’ opvang Sportlaan uitgesteld tot najaar 2025

Het onderbrengen van asielzoekers, statushouders, dakloze gezinnen en jonge zorguitstromers in het vroegere Haga-ziekenhuis aan de Sportlaan zal pas in het najaar van 2025 beginnen. Tot voor kort ging de gemeente ervan uit dat de opvang in juli open zou gaan, maar die planning is niet haalbaar gebleken.

Het uitstel is onder meer veroorzaakt doordat er nog veel verbouwingswerkzaamheden moeten plaatsvinden en doordat naar verwachting de vergunning- en bezwaarprocedures meer tijd zullen vergen. De verbouwing zal de gemeente overigens geheel zelf uitvoeren. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA) de verbouwing en inrichting van het ‘asielgedeelte’ voor z’n rekening zou nemen, maar vanwege de efficiency maakt de gemeente nu het hele complex zelf gebruiksklaar. Verwacht wordt dat in april met de verbouwingen kan worden begonnen.

Ingangsdatum opvangperiode

In een gemeentelijke nieuwsbrief die op 4 november in de wijken rond de Sportlaan is bezorgd, staat dat de eerste bewoners vanaf 1 september komend jaar hun intrek in de gebouwen zullen nemen. De verantwoordelijke wethouder Mariëlle Vavier noemde echter

diezelfde dag in een onderhoud met de pers 1 november als begindatum voor de zogeheten ‘inhuizing’. Ze wees daarbij op de kans dat het allemaal nog later kan worden als de Stichting Wijkbelang Segbroek door het indienen van bezwaren het voorbereidingsproces nog verder weet te rekken.

De stichting reageerde verolgen op het feit dat op deze manier de zwartepiet bij haar wordt gelegd. Ook sprak de stichting haar ongenoe-gen uit over het gemeentelijk voornemen om de opvangperiode van vijf á zeven jaar pas te laten ingaan als het gehele complex operationeel is, dus rond 1 januari 2026. Eerder had de gemeente laten weten dat het ‘aftellen’ al zou beginnen op 1 november van dit jaar, de datum waarop de Winteropvang voor Daklozen weer werd geopend.

Het is de bedoeling dat na vijf jaar opvang alvast kan worden begonnen met sloop van een deel van het complex teneinde er nieuwe woningen te bouwen.

Massaal eerbetoon aan overleden kleurrijke bakker Victor Driessen

Door Dick van Rietschoten

Op verschillende wijzen hebben vele tientallen wijkbewoners in oktober hun medeleven laten blijken na het overlijden van 'Vogelwijkbakker' Victor Driessen, die slechts 57 jaar oud werd. Victor overleed op 7 oktober aan de gevolgen van (herhaaldelijk terugkerende) slokdarmkanker. Bijna 400 mensen woonden op 15 oktober de herdenkingsbijeenkomst in crematorium *Haagse Duinen* bij.

Opgeven kwam niet voor in zijn woordenboek, zo stond te lezen op de rouwkaart. Dat tekende Victors karakter en dat liet hij tijdens zijn werkzame leven ook herhaaldelijk zien. Op tegenslagen reageerde hij met een optimistische vasthoudendheid óf hij wimpelde ze onder het motto 'uithuilen en opnieuw beginnen' laconiek weg. Daar kwam nog bij dat Victor een geestdriftige harde werker was, die zichzelf niet spaarde.

Victor liet acht kinderen na. Drie ervan kreeg hij samen met zijn eerste echtgenote Henriëtte Wiessenberg en vijf met zijn tweede vrouw

Daniëlle de Roode, dochter van een bakker uit de Gentsestraat, wiens zaak later onderdeel werd van het Driessen-bedrijf. Daniëlle was onder meer de creatieve motor achter de metamorfose die de bekende bakkerswinkel aan de Mezenlaan vanaf 2013 onderging. Ook bracht zij diverse andere vernieuwingen tot stand. Zo lanceerde ze de *Haagsche Koekmeisjes*, een 'onderafdeling' van het bedrijf, die allerlei soorten koekjes van Victor en zijn medewerkers via een webshop en een aantal andere bakkerswinkels aan de man brengt.

Nieuwe broodsoorten

Victor werd op 4 april 1967 geboren, evenals zijn zusje Esther met wie hij een twee-eiige tweeling vormde. Esther heeft later nog jarenlang in de bakkerswinkel gewerkt. Victors ouders, die in totaal vijf kinderen kregen, waren Leo en Greet Driessen. Zij bestierden vanaf 1972 de bakkerszaak annex bakkerij, die overigens toen al 47 jaar bestond en tot dan toe gerund werd door de familie Van Houdt.

Het enthousiasme voor het bakkersambacht sloeg van vader Leo op zoon Victor over en zo kon het gebeuren dat Victor in 1993 het bedrijf overnam. Hij hield ervan te experimenteren met nieuwe broodsoorten – zonder chemische toevoegingen - en breidde allengs het broodassortiment aanzienlijk uit. Daarbij riep hij geregeld van de daken dat brood supergezond is, hetgeen hem hier en daar de bijnaam van ‘broodapotheker’ opleverde.

Begin deze eeuw verhuisde de broodproductie naar een pand in Scheveningen. Achter de bakkerswinkel werd toen uitsluitend nog ‘klein spul’ vervaardigd, zoals koekjes, cake en chocola. Later zou de broodproductie aan de Zwaluwlaan echter weer enige tijd worden hervat.

Overnames en faillissement

In 2013 nam Victor, gesterkt door het succes van zijn winkel aan het ‘Mezenpleintje’, drie andere Haagse bakkerszaken over: in de Fahrenheitstraat, aan de Goudsbloemlaan en in de Badhuisstraat, naast de centrale bakkerij. Niet lang daarna voegde hij daar nog twee winkels aan toe: in de Prins Hendrikstraat en aan het Ursulaland. Samen met de winkel van zijn schoonvader in de Gentsestraat, waarvoor hij ook brood leverde, en de oervestiging in de Vogelwijk telde het Driessen-imperium inmiddels zeven zaken.

In 2015 ging het echter faliekant mis. De broodfabriek aan de Badhuisstraat moest vanwege overlast voor omwonenden worden gesloten, waarna Victor uitweek naar het bedrij-

venterrein Kerketuinen. Daar werd hij echter opnieuw met pech geconfronteerd. De nieuwe locatie bleek slechts tijdelijk te huur en tot overmaat van ramp gaf een oude broodoven de geest. Er werd een nieuwe bakkerijlocatie gevonden aan de IJzerwerf, maar daar moest wel voor ruim een ton aan investeringen worden gedaan, iets waar geen enkele bank aan wilde meewerken. Een financiële steunactie onder trouwe klanten mocht niet meer baten. In november 2015 verklaarde de rechtbank het bakkersbedrijf van Victor Driessen failliet. Gelukkig konden de zaken aan de Mezenlaan en Gentsestraat - mede dankzij de donaties - snel een doorstart maken, maar de andere winkels werden overgedaan aan de bakkerijonderneming Rodenrijs.

Sassenheim

Na het faillissement keerden op de Mezenlaan de tijden van vroeger terug. Opnieuw werd er brood gebakken in de oude productieruimten aan de Zwaluwlaan, achter de winkel, die een flinke renovatiebeurt kregen. De hernieuwde bakproductie leidde echter tot protesten van enkele omwonenden, die er overlast van ondervonden. Langs juridische weg – zelfs tot en met de Raad van State – werd gepoogd alle nachtelijke bak-activiteiten te laten stoppen, maar tot een uitspraak die deze eis ondersteunde is het tijdens de vier jaar slepende kwestie nooit gekomen.

In 2021 besloten Victor en de mede-eigenaar van het bedrijf Timo de Jong (inmiddels volledig eigenaar) de broodproductie te verplaatsen naar een ambachtelijke broodfabriek in Sassenheim, waar nauwgezet al Victors recepten worden toegepast, voor *Andes-brood* of *Laafse Mik* tot en met *Vogelwijk Volkoren* en *Zwarte Sjaan*.

Ziekte

In de zomer van 1918 kregen de kleurrijke bakker en zijn gezin opnieuw een klap te verwerken: Victor bleek slokdarmkanker te

hebben. Er volgde een zware operatie, die zijn lichaam danig verzwakte. Geestelijk bleef hij echter – optimistisch als altijd - overeind. Een paar jaar leek het weer bergopwaarts te gaan, maar de ziekte keerde toch tot twee keer toe terug en greep verder om zich heen.

Vanwege zijn afnemende gezondheid deed Victor al drie jaar geen nachtelijk bakwerk meer. Wel verrichtte hij af en toe nog kleine werkzaamheden aan de Mezenlaan. Eigenaar/bedrijfsleider Timo de Jong, die ook de bakkerswinkel in de Gentsestraat heeft overgenomen, zegt dat de naam van het bedrijf gewoon *Victor Driessen* zal blijven, als eerbetoon aan de inventieve en energieke man die de zaak de afgelopen dertig jaar een gerenommeerde status heeft gegeven.

Haagsche Meesjes

Kort na het overlijden van Victor stonden de nabestaanden voor een dilemma, waar niemand tevoren rekening mee had gehouden. Op 18 oktober zou burgemeester Jan van Zanen naar de bakkerswinkel komen om een nieuw product van de Haagsche Koekmeisjes ten doop te houden: het Haagsche Meesje. Het gaat hierbij om platte krokante koekjes in de vorm van een meesje (uiteraard een verwijzing naar de Mezenlaan) die in een mooi vormgegeven doosje worden verkocht. Niet alleen lekker voor eigen gebruik, maar ook om cadeau te doen.

De afspraak met de burgemeester was maanden geleden al gemaakt. ‘Zou dat koekfeestje, drie dagen na de crematie, moeten worden geannuleerd?’, was de vraag. Na enig beraad besloot de familie dat het geagendeerde programma gewoon door moest gaan. En zo geschiedde. Onder een stralende herfstzon hield Van Zanen buiten bij de winkel een korte toespraak, waarin hij ook enkele woorden wijdde aan de overledene en de nabestaanden zijn medeleven betuigde.

Toen hem werd gevraagd in de winkel een lint door te knippen waardoor een aan het oog ont-

trokken plank vol nieuwe koekjes zichtbaar zou worden, weigerde de burgervader echter resoluut. „Linten knippen doe ik niet en heb ik ook nooit gedaan. Laat een ander het maar doen.” Een oplossing was snel gevonden, zodat even later de ceremoniële handeling met de schaar trots werd voltrokken door de negenjarige Tommy, de één na jongste zoon van Victor en Daniëlle.

Internationaal

De Haagsche Meesjes hebben hun vleugels inmiddels al internationaal uitgeslagen. Op 24 oktober ontving de burgemeester de ambassadeurs van alle landen op de aardbol die in Den Haag vertegenwoordigd zijn, plus de vertegenwoordigers van de grote internationale organisaties die hier zijn gevestigd. Zij allen ontvingen een doosje met het nieuwe Haagse koekje. Bovendien zal Van Zanen de meesjes voortaan gebruiken als relatiegeschenk bij andersoortige belangrijke ontmoetingen.

Meer controle en communicatie bij winteropvang Sportlaan

Door Dick van Rietschoten

Sinds 1 november is in het voormalige Juliana Kinderziekenhuis aan de Sportlaan voor het derde achtereenvolgende jaar een winteropvang voor dak- en thuisloze mensen gevestigd. Tot eind april kunnen maximaal tachtig personen er desgewenst 24 uur per dag verblijven. Vandaar de officiële benaming *Permanente Winteropvang*, kortweg PWO. De bewoners hebben er een bed en douche, worden voorzien van maaltijden en kunnen gebruik maken van medische en maatschappelijke zorg.

Wie een vraag stelt aan Jan van Oosten, projectleider van de winteropvang, krijgt allerminst een afgemeten antwoord. Jan is namelijk een spraakwaterval die geen detail onbenoemd laat en z'n woorden doorspekt met anekdotes, belevenissen of persoonlijke filosofieën. Hij is een man met een aanstekelijk enthousiasme, die zijn taak met hart en ziel verricht.

Veiligheidsplan

„Je denkt misschien: een projectleider voor de winteropvang kan de hele zomer lekker flie-fluiten. Nou, vergeet het maar”, zegt Van Oosten, die jarenlang een leidende functie bij het Leger des Heils had, maar sinds vorig jaar in dienst is bij de gemeente Den Haag. „Vrijwel de hele zomer ben ik bezig geweest met de

Projectmanager Jan van Oosten

voorbereidingen voor de PWO en de zogeheten Winterkouderegeling elders in de stad. Je hebt geen idee hoeveel daarbij komt kijken. Veel vergaderen met allerlei betrokkenen, vergunningen aanvragen, afstemmen met de ondernemers in de Fahrenheitstraat, een veiligheidsplan voor de PWO opstellen, mankementen in het gebouw laten repareren, enzovoorts.”

Net als het afgelopen jaar klaart Jan aan de Sportlaan de klus deze winter samen met Bea Zomer en Daan Tas, die namens respectievelijk het Leger des Heils en de beveiliging de centrale coördinatie hebben. Het werk voor het drielik lijkt nu beter te behappen dan tijdens de voorgaande winters, want het maximale aantal bewoners is niet meer 120 maar 80. „Het is inderdaad wat minder intensief;” zegt Van Oosten. „Met 120 liepen we van begin tot eind op ons tandvlees. Het voelt nu beter. En daar komt nog iets bij dat helpt, want de mensen die vorig jaar een gebiedsverbod opgelegd hebben gekregen, zijn niet meer welkom op de PWO. Bovendien kunnen we onze gasten nu meer aandacht geven.”

Interne regels

Er zijn nog meer verschillen met de opvang in voorgaande jaren. „Er is bijvoorbeeld intensievere communicatie met de politie, de wijkorganisaties en de winkeliers in de buurt. En onder andere in de Fahrenheitstraat en op de Thomsonlaan lopen overdag continu twee mensen rond die een oogje in het zeil houden. Ze zijn beveiliging en tegelijk ook gastheer of gastvrouw, vandaar hun naam *Haagse Hosts*. En ze hebben korte lijntjes met handhavers en de politie;” legt Van Oosten uit. „We hebben hier nu trouwens ook buiten op het voorterrein en binnen op een aantal strategische plekken camera’s opgesteld, waarvan beelden te zien zijn in een bemande controlekamer. Verder kregen alle bewoners van de buurten rond de Sportlaan in oktober een kaart in de briefbus met informatie over de opvang, inclusief een telefoonnummer en mailadres om vragen

De centrale controlekamer

te stellen of eventuele incidenten te melden.” „Ook de interne regels binnen de opvang zijn veranderd”, beklemtoont de projectleider. Buiten bij de hoofdingang zijn containers neergezet waar onze gasten kunnen roken of drinken, want binnen mag dat niet. En als iemand binnen over de schreef gaat of zich in de omgeving misdraagt, wordt-ie niet meer voor straf een aantal uren op straat gezet, bij wijze van *time-out*, maar krijgt-ie na een corrigerend gesprek juist een *time-in*, anders gezegd: kamer-arrest.” „Mocht er toch een bewoner zijn die zich bij herhaling schuldig maakt aan wangedrag, dan wordt zo iemand in overleg met de politie definitief uit de opvang gezet. Gelukkig komt dat niet vaak voor, want dan is die persoon gedoemd tot verblijf op straat en kan hij enkel gebruik maken van de dagopvang in het centrum of de noodopvang die alleen geldt voor de avond en nacht. In de wijk Bouwlust hebben we bijvoorbeeld een pand waar de zogeheten Winterkouderegeling van kracht is: dat is alleen bij bar en boos weer of nachtvorst geo-

pend. Men kan daar eten, douchen en slapen, maar om tien uur 's ochtends moet iedereen weer naar buiten.”

Gecomplieerde bagage

Uiteraard kan Jan van Oosten geen garantie geven dat in en rond de opvanglocatie aan de Sportlaan alles zes maanden lang in pais en vree verloopt. „Ondanks de vele zichtbare en onzichtbare maatregelen om eventuele overlast in de hand te houden kun je niet alles voorspellen. We hebben immers met echte mensen te maken hè. Er zijn hier bewoners die door pure pech huis en haard zijn kwijtgeraakt, maar soms nog wel gewoon een betaalde baan hebben. Daarnaast hebben we ook mannen en vrouwen met een gecompliceerde bagage: een verslaving aan alcohol of drugs, waar in een aantal gevallen ook nog psychische problematiek doorheen speelt. Niet zo gek trouwens, als je je realiseert wat die mensen allemaal in hun leven en op straat hebben doorgemaakt.”

„Gelukkig hebben we hier hulpverleners rondlopen met kennis van deze doelgroep, die zowel geestelijke als lichamelijke zorg kunnen verlenen. En maatschappelijke hulp niet te vergeten, waarbij wordt geprobeerd eigen huisvesting voor iemand te regelen, een baan te zoeken of een financieel probleem op te lossen. Wat de lichamelijke zorg betreft: een paar verpleegkundigen houden hier door de week spreekuur. Zij kunnen huisartsen inschakelen die ervaring hebben met dak- en thuisloze mensen. ‘Straatdokters’ noemen we die.”

Loopvoeten

Een van die verpleegkundigen is Trudy Wijnia, die jarenlange ervaring heeft, onder meer als lid van een ambulanceteam. „Soms moeten mensen naar het ziekenhuis”, zegt ze, „maar in veel gevallen kunnen we bewoners met lichamelijke klachten hier op de PWO ter plekke behandelen. Bij daklozen, en dan vooral degenen die veelvuldig op straat zijn en alleen gebruik maken van de Winterkouderegeling, is

een veel voorkomende kwaal dat ze ‘loopvoeten’ hebben: beschadigde en ontstoken voeten, veroorzaakt door heel veel lopen, meestal in schoenen die niet waterdicht zijn en in sokken die niet geregeld worden ververst.”

De communicatie met bijvoorbeeld Poolse, Roemeense of Bulgaarse patiënten, vaak dakloos geworden nadat ze tijdelijk waren gedumpt door hun Westlandse werkgevers omdat er even niet genoeg meer te doen was, verloopt vaak wat moeizaam, erkent Trudy. „Maar er is tegenwoordig niet meer altijd een tolk nodig hoor. Dankzij *Google Translate* kan er ook via een telefoon of laptop veel duidelijk worden gemaakt.”

Wachttijst

Jan van Oosten schudt heftig ‘nee’ als hij de vraag krijgt voorgelegd of iedere willekeurig dakloos persoon zomaar bij de winteropvang aan de Sportlaan kan binnenlopen in de hoop dat er plek is. „Nee, zo werkt het niet. De mensen moeten zich aanmelden bij het *Daklozenloket* aan de Fruitweg, een servicepunt voor iedereen die dakloos is of dreigt te worden. Wil je en mag je naar de Permanente Winteropvang, dan kom je op een wachttijst. Die is nu al behoorlijk lang, maar er is hier wel enige doorstroming. Het aantal bewoners is niet statisch, zoals veel mensen denken. Sommige bewoners vinden na verloop van tijd een huis, stromen door naar de 24-uurszorg elders in de stad of vinden een slaapplek bij kennissen of familie en vertrekken dan. Zo slinkt de wachttijst dus.”

Voor vragen of meldingen m.b.t. de Winteropvang Sportlaan kan contact worden opgenomen via tel. nr. 070 - 8080110 of e-mail: nw.winteropvang@legerdesheils.nl

Buiten bij de Sportlaan-opvang staat een kledingcontainer van het Leger des Heils. Wie goede tweedehands kleding heeft, kan die daar kwijt!

Mark en Marianne domweg gelukkig op de Kruisbeklaan 'Het lijkt hier elke dag vakantie'

Door Dick van Rietschoten

Na 36 jaar in het Zeeheldenkwartier te hebben gewoond, waar ze drie dochters grootbrachten, verhuisde het echtpaar Mark Bovens en Marianne van der Kleij in 2019 naar de Vogelwijk. Ze vestigden zich aan de Kruisbeklaan, in het deel tussen Kraaienlaan en Tortellaan, en werden daar de eigenaars van een van de grootste tuinen uit de hele wijk.

Een bezoek aan de residentie van Mark en Marianne is een verrassende ervaring, ook voor iemand die al ruim drie decennia in de Vogelwijk woont. Als je in de fleurige voortuin die de entree vormt tot het naoorlogse huis het vermoeden uitsprekt dat zich aan de achterkant vast nog wel een stukje achtertuin zal bevinden, begint de heer des huizes te lachen. „Nou, het is wel meer dan een stukje”,

zegt hij. „Kom maar mee, dan laat ik het je zien.” Even later gelooft de bezoeker z'n ogen niet. Vanaf een terrasje glooit een met paadjes doorsneden tuinvallei naar beneden met een keur aan boompjes, struiken en sierplanten en halverwege tussen het struweel een flinke vijver („met volop leven erin”, aldus Mark) die van diverse inheemse waterplanten is voorzien.

Niveaoverschil

„Toen dit buurtje werd bebouwd, is op de vochtige poldergrond een zandpakket aangebracht waarop de woningen werden gefundeerd”, legt Mark uit. „Maar achter de huizen bleef het oorspronkelijke maaiveld behouden. Vandaar dus het niveaoverschil dat je hier ziet. We zijn allebei dol op tuinieren, dus we doen er veel aan. In juni hebben we de tuin opgesteld voor bezoekers in het kader van de jaarlijkse actie *Struinen door Haagse Tuinen*. Kijk, het loopt hier nog een heel eind door naar achteren. Daar staan pruimen- en perenbomen en we hebben er ook een hoekje met een moestuin en kruidentuin. Een paar jaar achter elkaar hadden we er zelfs een vossenhol met jongen! Alles bij elkaar is het best groot voor in de stad. De voortuin meegerekend hebben we ruim 600 vierkante meter tuin. Gelukkig heb ik binnenkort meer tijd om hier te werken.”

Afscheidsrede

Die periode is inmiddels aangebroken, want eind november sprak Mark Bovens zijn afscheidsrede uit als hoogleraar bestuurskunde aan de Universiteit Utrecht, een functie die hij sinds 1997 heeft bekleed. „Ik laat de universiteit niet definitief achter me hoor”, zegt hij, „want ik blijf nog promovendi begeleiden en gastcolleges geven. Toch is er dan tussen de bedrijven door veel meer aandacht voor de tuin mogelijk.”

Marianne, die part time werkt als mediator en juridisch adviseur op het gebied van arbeidsrecht en familierecht, zegt even later nog niet van plan te zijn hiermee te stoppen. „Maar voor werk aan de tuin maak ik altijd graag tijd vrij. Net als voor de drie kleinkinderen die we nu hebben. Vandaag logeert de middelste bij ons, Lucas, ruim één jaar. Hij doet nu een slaapje, maar je zult ‘m straks wel zien.”

Het volgende uur vertellen Mark en Marianne, ontspannen gezeten aan de eetkamertafel, hoe hun levens zich tot hiertoe hebben ont-

rold. Ook dat brengt verrassingen teweeg. Zo blijkt bijvoorbeeld achter het professorale imago van Mark behalve een tuinman ook een sportman schuil te gaan.

Wetswinkel

Mark groeide op in Rijswijk als zoon van een journalist die indertijd werkte voor het katholieke Haagse dagblad *Het Binnenhof*. „Het nieuws speelde bij ons thuis altijd een grote rol. Naar de radionieuwsdienst luisteren en naar het journaal kijken, dat was allemaal verplichte dagelijkse kost,” herinnert Mark zich. Maar hij had ook z’n eigen hobby’s, zoals vogels spotten. „Ik ben al vanaf m’n tiende jaar een vogelaar en ook nu ben ik nog altijd lid van de Haagse Vogelbescherming. Marianne heb ik ook een beetje weten aan te steken. Samen hebben we de afgelopen jaren een aantal vogelexcursies gemaakt naar natuurgebieden in Spanje, Marokko en Bulgarije.”

Mark leerde de in Voorburg geboren en getogen Marianne begin jaren tachtig kennen toen ze allebei rechten studeerden in Leiden, zij het niet in dezelfde jaargroep, want Marianne is een jaar jonger. Marianne: „Tijdens mijn studie, waarbij ik me specialiseerde in familierecht, arbeidsrecht en immigratierecht, meldde ik me aan als vrijwilliger bij de Haagse Wetswinkel in de Schilderswijk. Dat was – en is nog steeds – een mooi sociaal project. Mensen met weinig inkomen kunnen daar gratis juridisch advies krijgen. Mark werkte er al als vrijwilliger en hij werd toen mijn mentor. Zo is onze relatie ontstaan.”

De Ruyterstraat

In Leiden wierp Mark zich op staatsrecht, bestuursrecht en politicologie en na z’n afstuderen vertrok hij voor een jaar naar de *Columbia University Law School* in New York, waar hij een masterstudie deed. „Terugkijkend denk ik dat dat het meest intensieve jaar van mijn leven is geweest”, zegt hij. „Eén grote aaneenschakeling van veel lezen, colleges volgen, hard stu-

deren en tussendoor ook heel veel uitgaan.” Na terugkeer uit New York gingen Mark en Marianne in 1983 samenwonen op een zolderetage in de De Ruyterstraat in het Zeeheldenkwartier. Mark werd docent aan de Leidse Universiteit en Marianne ging aan de slag als sociaal advocaat, eerst in Schiedam en daarna in Den Haag.

Mark: „Na een paar jaar kregen we meer woonruimte. Vlakbij, want we verhuisden naar een groot huis in dezelfde straat. In totaal hebben we 36 jaar in de De Ruyterstraat gewoond. Marianne: „Dankzij het feit dat we allebei vier dagen per week werkten én dankzij een heleboel hulp van anderen is het gelukt daar drie dochters groot te brengen.”

Klokkenluiders

Toen Mark in 1987 bezig was met zijn proefschrift (met als thema ‘Verantwoord gedrag in grote organisaties’) werd hij de uitvinder van een term die inmiddels in Nederland gemeengoed is geworden: de klokkenluider, in de betekenis van ‘een werknemer of ambtenaar die zonder toestemming een vermeende misstand openbaar maakt’.

„Ik weet nog goed hoe ik daarover heb zitten prakkiseren”, zegt Mark. „Ik was gestuit op een Amerikaans artikel, waarin dergelijke personen *whistleblowers* werden genoemd, en ik dacht: leuk gevonden, iemand die op een fluitje blaast. Maar in het Nederlands klinkt dat niet lekker. Ik moest er een pakkend woord voor zien te verzinnen. En zo werd de term ‘klokkenluider’ geboren. In een artikel en vervolgens in mijn proefschrift heb ik toen voor het eerst gepleit voor bescherming van serieuze klokkenluiders.”

„Die mensen hebben het vaak moeilijk. Ze worden in veel gevallen tegengewerkt en gezien als verklikkers die de vuile was buiten hangen. Nog niet zo lang geleden is er eindelijk een wet ter bescherming van klokkenluiders van kracht geworden. Bovendien is er sinds 2016 een officiële instantie die klokken-

luiders bijstaat: het *Huis voor klokkenluiders*. Een wonderlijke speling van het lot is dat Marianne vijf jaar als adviseur bij dat Huis voor klokkenluiders heeft gewerkt. Zo werd de cirkel voor ons tweeën mooi rond.”

Sjakie in de Chocoladefabriek

In 1997 werd Mark benoemd tot hoogleraar bestuurskunde aan de Universiteit Utrecht. Daar werd hij onder meer een warm pleitbezorger van de publieke verantwoordingsplicht die grote organisaties en bedrijven hebben. Ook introduceerde hij het begrip ‘diplomademocratie’. Mark: „Daarmee bedoel ik het gegeven dat in ons land en veel andere West-Europese landen tegenwoordig de politieke arena’s bijna uitsluitend worden bevolkt door academisch geschoolden. Dat leidt soms tot onevenwichtig beleid. Bovendien ontstaat daardoor onvrede onder praktisch geschoolde mensen, die vaak het idee hebben dat hun stem niet meer wordt gehoord.”

De afgelopen tien jaar was Mark lid van de WRR, de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, die adviezen over allerlei maatschappelijke vraagstukken uitbrengt aan regering en parlement. „Als bestuurskundige was ik daar een soort Sjakie in de Chocoladefabriek”, lacht hij. „Alles waar ik les over gaf, kon ik daar in praktijk brengen.” Ook in deze functie was Mark de taalkundige vader van enkele nieuwe termen. Zo spreekt men in ons land dankzij hem tegenwoordig steeds vaker over ‘inwoners met een migratieachtergrond’ in plaats van over ‘allochtonen’.

Elfstedentocht

Gaandeweg het gesprek komt nog een andere verrassende kant van de persoon Mark Bovens aan het licht. Alsof het de normaalste zaak van de wereld is, laat hij in een tussenzin weten dat hij twee keer de Elfstedentocht heeft uitgereden: die van 1986 en de waarschijnlijk allerlaatste van 1997. „Ach ja”, zegt hij bescheiden, „omdat ik van jongs af aan erg van schaatsen hield, was ik lid geworden van de Hardrijvereniging Den Haag Westland. Daar ben ik met vrienden gaan trainen om ooit een Elfstedentocht te rijden. Zodoende dus.”

„Toen na die laatste Elfstedentocht bekend werd dat er in 1998 in Den Haag een marathon zou worden georganiseerd, dacht ik: daar ga ik ook voor in training, want die kans zo dicht bij huis laat ik niet lopen. Om me goed daarop voor te bereiden, ben ik lid geworden van Haag Atletiek. Enfin, die marathon heb ik dus kunnen afvinken. Haag Atletiek bleek trouwens een hele fijne vereniging te zijn. Twee van onze dochters zijn er lid van geweest en sinds we hier wonen is Marianne ook lid.”

Verwaarloosde tuin

Ruim vijf jaar geleden besloten Mark en Marianne het Zeeheldenkwartier te verlaten. De kinderen waren allang het huis uit en de ouders wilden wat anders. Zo kwam na lang zoeken de Vogelwijk in het vizier.

Marianne herinnert zich nog precies het moment waarop ze het huis op de website Funda voor het eerst zag. „Het was maart 2019. We zaten in de bus in Bulgarije, waar we een vogelreis aan het maken waren, en ik zat wat te surfen op m’n telefoon. Opeens kwam de Kruisbeklaan voorbij. Ik stootte Mark aan en zei: dit is het! Bij terugkomst zijn we gelijk gaan kijken. Het huis was onlangs nog gerenoveerd, maar de voor- en achtertuin waren zwaar verwaarloosd.”

„Die tuin komt wel goed, dachten we”, vult Mark aan. „En het kwam ook goed, mede dankzij onze hovenier Peter Bischof en veel filmpjes op Youtube van de Britse tuingoeroe Monty Don, bekend van het BBC-programma *Gardener’s World*. En we hebben in de eerste winter hier hele jaargangen van het tuiniersblad *Groei & Bloei* doorgespit.”

Marianne: „Bijna alles wat werd geplant, sloeg direct goed aan. Sterker nog: in 2021 kregen we al een Groei & Bloei prijs voor onze voortuin.”

Mark: „We hebben inmiddels wel meer groene stappen gezet, om het zo maar eens te noemen. Het afgelopen voorjaar deden we mee met de *Actie Groen Dak* van de Vogelwijk-Groenverleiders. Ons schuurdak ziet er nu florissant uit. En met dank aan een stimulerende actie van Vogelwijk Energiek hebben we vorig jaar zonnepanelen laten plaatsen.”

Heerlijk wonen

Het eind van het gesprek leidt tot de eendrachtig door het tweetal uitgesproken conclusie dat het aan de Kruisbeklaan „heerlijk wonen” is. Marianne: We genieten nog elke dag. En het bezorgt ons vooral in de lente en zomer nog steeds een vakantiegevoel, want je kunt bij wijze van spreken op je slippers naar het strand. Daar komt nog bij dat we fijne contacten hebben met de burens in de straat. Dat is ons ook veel waard. In het drukke Zeeheldenkwartier leefden we veel anoniemer.”

16 december: Vogelwijk-Kerstkoor

Het dertigkoppig gemengd Vogelwijk-Kerstkoor onder leiding van Marieke Stoel laat op maandagavond 16 december van zich horen in de Sint Albaanskerk aan de Rietzangerlaan 2. Bij dit concert, speciaal voor Vogelwijkbewoners, staan veertien meerstemmige internationale kerstliederen op het programma. Daaronder zijn eeuwenoude klassiekers zoals *Les Rois Mages*, het Napolitaanse *Quanno nascete Ninno*, *Maria durch ein Dornwald ging*, uiteraard *Stille Nacht* en het oud- en nieuwsjaarslied *Tsa laet ons koopen*, maar ook meer recente liedjes als *Jingle Bells* en *Mary's Boychild*.

Kom luisteren en laat je hart verwarmen door harmonieën die je direct in de kerstsfeer brengen! Aanvang: 20.00 uur. Toegang gratis (maar een gift aan de kerk is altijd welkom).

Zaterdagmiddag 21 december: Workshop sieraden maken

Geef de feestdagen een persoonlijk tintje met een handgemaakt sieraad van edelstenen voor jezelf of voor een ander. Je kunt een armband of ketting maken en als je tijd over hebt, is het misschien leuk om daar een setje oorbellen bij te creëren.

De workshop vindt plaats op zaterdag 21 december van 14.00-16.00 uur in het zaaltje links naast de St. Albaanskerk aan de Rietzangerlaan. Aantal deelnemers: maximaal 8. De workshop, die wordt verzorgd door Sandy Schipper uit Wassenaar, kost 25 euro per persoon. Dit is inclusief materialen, koffie, thee en wat lekkers. Graag snel aanmelden bij Sandy: sandy.schipper@hotmail.com of per whatsapp: +31618211664

Woensdag 22 januari: Film bij Flip

Intouchables, de Franse feelgood film uit 2012, trok alleen al in Nederland 1 miljoen bezoekers. Hij gaat over de Parijse, aan een rolstoel gekluisterde miljonair Philippe die verzorgd gaat worden door de Senegalees Driss. Deze zet in de kortste keren het huishouden en leven van Philippe op zijn kop.

Deze film is thuis bij Flip Petri, IJsvogelplein 2, te zien op woensdag 22 januari om 19.30 uur. Een kleine bijdrage voor bier/wijn na afloop, wordt op prijs gesteld. Gaarne aanmelden via: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Donderdag 23 januari: Workshop 'Maak je eigen Leporello'

Een leporello oftewel harmonicaboekje is een opvouwbaar boekje waarin je creativiteit alle ruimte krijgt. De pagina's vouwen zich als een accordeon uit, wat het perfect maakt voor een verhaal, illustraties, gedichten, of een creatieve combinatie daarvan.

In deze workshop leer je stap voor stap hoe je een leporello maakt. Onder begeleiding van Marjan Scheeres werk je met verschillende technieken en materialen om je boekje een unieke uitstraling te geven. Of je nu een

ervaren creatieveling bent of gewoon zin hebt in iets nieuws, deze workshop biedt volop inspiratie.

Datum: donderdag 23 januari. Tijd: 14.00 – 15.30 uur. Locatie: *Bij Els*, Sijzenlaan. Bij aanmelding via activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl wordt het adres bekendgemaakt. Aantal deelnemers: maximaal 6. Kosten: 5 euro.

Woensdag 29 januari, rondleiding Expositie Miró, Beelden aan Zee

Joan Miró (1893-1983) was een van de meest invloedrijke kunstenaars van de twintigste eeuw. Deze Catalaan doorbrak artistieke grenzen door schilderkunst te verweven met poëzie en sculpturen.

Museum *Beelden aan Zee* (Harteveltstraat 1) exposeert tot begin maart 55 sculpturen van Miró. Op 29 januari kunnen Vogelwijkbewoners mee met een rondleiding, die om 11.00 uur begint. Graag kort daarvoor zelf een toegangkaart kopen bij de kassa (inclusief toeslag van 5 euro, ook voor houders van een Museumkaart). Na afloop drinken we gezamenlijk op eigen kosten koffie in het museumcafé.

Meld u aan voor deze rondleiding via activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

30 januari: Herhaling workshop 'Fotograferen met je smartphone'

Wegens het succes van eerder dit jaar geeft kunstdocent en fotograaf Susan de Kruijff op 30 januari opnieuw een workshop waarin je

leert goede foto's te maken met een mobiele telefoon. Het gaat daarbij niet alleen om de manieren waarop een beeld kan worden vastgelegd, maar ook om inzicht in de vele mogelijkheden die een smartphone als camera biedt. Veel mensen kennen lang niet alle 'trucs' om kwalitatief goede foto's te maken.

De workshop wordt op donderdag 30 januari gegeven vanaf 14.00 uur in het clubhuis van voetbalvereniging Quick aan de De Savornin Lohmanlaan. De ingang ligt vlakbij de hoek met de Sportlaan. Er is plek voor maximaal 15 deelnemers. Het enige wat u mee hoeft te nemen is een bedrag van 12,50 euro om ter plekke voor de workshop te betalen en uiteraard uw goed opgeladen mobieltje.

Aanmelden: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl (Graag met vermelding van telefoonnummer).

Koffieochtenden op Houtrust

Elke 1e e 3e maandag van de maand drinken Vogelwijkbewoners tussen 10.30 en 12.00 uur koffie met elkaar in het paviljoen van de tennisclub bij Houtrust aan het begin van de Laan van Poot. De eerstvolgende data zijn: 16 december, 6 januari en 20 januari.

Schuif gezellig aan en klets even bij. Iedereen welkom! Heb je een lift nodig? Laat het ons weten.

Vrijdagwandelgroep

Elke vrijdagochtend maakt een groepje wijkbewoners een wandeling in de omgeving. Wil je meewandelen, meld je dan aan op activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl met vermelding van je 06-nummer. Je wordt dan opgenomen in de WhatsApp groep van de wandelaars.

Ideeën voor 2025 welkom!

De Activiteitencommissie staat open voor ideeën om in het nieuwe jaar activiteiten voor wijkbewoners te organiseren. Excursies, een nieuw clubje oprichten, een museum of ander bezienswaardigheid bezoeken, een lezing bijwonen etcetera. Alle tips zijn welkom. Stuur ons een e-mail of bel met Yvonne: 06-14658979.

Herfst alom, winter op komst

Nu de herfst op volle toeren is gekomen en de winter voor de deur staat, bliken de Vogelwijk-Groenverleiders vooruit naar een groene kerst(boom), staan ze even stil bij de in het najaar gebruikelijke bomenactie van de gemeente Den Haag en geven ze tips voor vogelvriendelijk tuinieren in deze tijd van het jaar.

Bomen voor Den Haag

Gratis bomen voor Haagse bewoners, organisaties, scholen en bedrijven: de traditionele jaarlijkse bomenactie van de gemeente was ook dit najaar een groot succes. In november zijn maar liefst 1750 bomen de grond in gegaan. En dat levert een enorme

boost op voor de biodiversiteit in de stad, helpt regenwater beter afvoeren en zorgt voor de nodige verkoeling in hete zomers. Er was keuze uit bomen die oorspronkelijk uit onze omgeving komen en die extra goed zijn voor bijen, vlinders en vogels. Grote bomen zoals de tamme kastanje en een walnootboom, middelgrote als meidoorn en vogelkers en kleinere exemplaren zoals mispel en appelboom. In de Vogelwijk gingen 57 nieuwe bomen in het kader van de actie de grond in, zoals de lijsterbes hiernaast aan de Kraaienlaan.

Vogeldagboek.nl

De prachtige vogelfoto's die in de vorige editie van het wijkblad te zien waren, hebben per abuis geen credit ontvangen. Vogelaar en vogelfotograaf **Adri de Groot** wist de mus en de gierzwaluw schitterend vast te leggen ter illustratie van ons artikel.

Zijn website – www.vogeldagboek.nl – is een indrukwekkend naslagwerk van onze vogelwereld, en absoluut een kijkje waard!

Groenverleider gespot: Bernadette

De Groenverleiders zetten zich in voor het vergroenen en verduurzamen van tuinen in onze mooie tuinstadwijk en zijn onder andere de initiatiefnemers van de appgroep *Red de Plant*: waarin tuinplanten kunnen worden weggegeven of geadopteerd.

In deze en komende edities stellen we vertegenwoordigers van het groene geweten van de wijk aan de lezers voor. We trappen deze miniserie af met **Bernadette**, Groenverleider van het eerste uur.

BERNADETTE:

Hoe lang ben je al Vogelwijker?

„Wij zijn in maart 2016 door een gelukkig toeval in deze prachtige wijk komen wonen, in het voormalige nonnenklooster aan de Haviklaan. Ik ben opgegroeid in Den Haag en na 40 jaar kwam ik er weer terug. Ik geniet erg van ‘dit groene dorp’ met de zee en duinen op loopafstand.”

Hoe ontstonden de Groenverleiders?

„In 2021 plaatste ik een Kwettertje in ons wijkblad met de oproep wie op een creatieve manier zou willen bijdragen aan het tegengaan van ‘verstening’ van de tuinen in de wijk. We waren al snel met z'n vijven en zijn toen enthousiast aan de slag gegaan. Zo zijn de Groenverleiders geboren!”

Waar ben je het meest trots op?

„Ik ben trots op ons team: altijd enthousiast en creatief. Ook op de concrete acties zoals de column met praktische tips in dit blad en het benaderen en verleiden van nieuwkomers in de wijk. Daarnaast organiseren we mooie acties om vergroening voor iedereen bereikbaar te maken. Zoals de Operatie Steenbreek, de subsidieactie voor regentonnen en het super-actieve platform in de appgroep *Red de plant*, een initiatief van Groenverleider Eva.”

Wanneer is jouw missie geslaagd?

„Als wijkbewoners in hun keuze voor tuinrichting nadenken over duurzame opties en ook kinderen hierbij betrekken.”

Welke tip wil je meegeven aan de wijk?

„Geniet van het groen en kijk hoe toekomstbestendig je je tuin kunt maken.”

Tuinvogelfotowedstrijd verlengd:

Win voedersilo voor kleine vogels!

De tuinvogelwedstrijd die we hebben uitgeschreven, heeft helaas nog niet voldoende ingezonden foto's opgeleverd om een winnaar te kunnen selecteren.

Spot jij een vogel in je tuin of in de wijk?

Maak een foto, stuur deze in via groenverleidersvogelwijk@gmail.com en maak kans op een mooie voedersilo voor kleine tuinvogels!

Tuin winterklaar? Snoei niet!

Wat kun je in deze tijd het best doen om je tuin winterklaar te maken? Het liefst: niets! Geef je tuin de tijd om zich voor te bereiden op de winter en houd de snoeischaar in de schuur. De uitgebloeide bloemen, neerduwrelende bladeren en kale takken zorgen voor beschutting en duurzame voeding voor overwinterende dieren en beschermen je tuin bovendien tegen de winter. Uitgebloeide bloemen en grillige struiken vormen bovendien een prachtig en natuurlijk silhouet in je tuin. Ga voor de duurzame 4-seizoenen-look van de befaamde, internationaal gelauwerde tuin- en landschapsarchitect Piet Oudolf.

Over de Groenverleiders

De *Groenverleiders Vogelwijk* (Bernadette, Britta, Dick, Eva en Simone) zetten zich in voor het vergroenen en verduurzamen van tuinen in onze mooie tuinstadwijk

Heb je een goed groen idee of wil je meer weten over wat we doen? Je bereikt ons via groenverleidersvogelwijk@gmail.com.

Wil je meer vogels in jouw tuin? Stuur ons een mailtje als je interesse hebt in een kosteloos bezoek van een vogelconsulent voor tips op maat. Op www.vogelbescherming.nl kun je terecht voor meer informatie over vogeltuinen.

TIPS

voor een groene kerst(boom)

De donkere dagen voor kerst komen in het vizier en dat roept om gezelligheid. Lichtsnoeren, kerstbomen en andere versiersels: welke duurzame keuzes kun je maken? De Groenverleiders zetten een paar slimme tips op een rij:

- **Adopteer een kerstboom:** huur je boom en breng deze na de kerstperiode weer terug: de boom groeit daarna weer door bij de boer. Onder andere bij *Pluk* aan de Loosduinse Hoofdstraat tegenover tuincentrum Ockenburg kun je hiervoor terecht.
- **Ruil of doneer versieringen:** blijven er bij jou ook elk jaar ballen en versiersels in de doos zitten? Maak er iemand anders blij mee of probeer spullen te ruilen (bijvoorbeeld via Hoplr).
- **Do It Yourself-kerstboom:** laat je creativiteit de vrije loop en knutsel een alternatieve kerstboom in elkaar van takken, met een lichtsnoer in een kamerplant of als poster aan de muur. Laat je bijvoorbeeld inspireren door de Tiny Tree van ontwerper Suseela Gorter!
- **Ga je voor gezellige kerstverlichting in de tuin?** Vergeet deze niet uit te zetten als je gaat slapen: beter voor je energierekening en fijn voor de nachtdieren in en om je tuin.
- **Ga je voor kunst?** Kies dan voor een tweedehands kunstboom: wel zo duurzaam!

Een halve eeuw in de Vogelwijk

Op 1 december 1974 namen Bert Bruning en zijn vrouw Anneke samen met hun jonge kinderen, dochter Clarijn en zoon Anton, hun intrek in het huis aan de Tortellaan 4.

Precies vijftig jaar later, op zondag 1 december 2024, organiseerde het echtpaar ter viering van dit woonjubileum een buurtborrel. „Toen we in 1970 trouwden, hadden we een etage in Delft. Van daar uit verhuisden we enige tijd later naar Wateringen en omdat we het daar niet naar onze zin hadden, kochten we dit pand aan de Tortellaan”, vertelt Bert, die jarenlang directeur van Woningstichting 's-Gravenhage was en ook nog een periode wethouder in Den Haag is geweest. „Wij waren destijds zo'n beetje de jongsten van de hele laan. Nu zijn we de oudsten hier. Er is de afgelopen decennia heel wat verloop geweest. Maar al die jaren hebben we hier fantastische leuke en lieve burens gehad. En nog steeds. Je kent toch het spreekwoord: Een goed buur is beter dan een verre vriend? Vandaar die borrel dus.”

Altijd in beweging met Saskia

Door Anja Knoope

Saskia van Leeuwen, diëtiste en docent yoga en Pilates, woont en werkt bijna haar hele leven lang in de Vogelwijk. Ze kwam er terecht dankzij haar vader, die als puber in de bezettingstijd in de toen ontruimde wijk rondscharrelde en dacht: hier wil ik later gaan wonen.

In de lente van dit jaar maakte ik kennis met Saskia tijdens het meedoen met een Pilatesles in het Sint-Albaankerkje aan de Rietzangerlaan. „Niets forceren, doen wat kan en anders een makkelijke vervanging van de oefening” gaf Saskia mee. Pas op een mooie dag in oktober was er tijd voor een nader gesprek in haar woning aan het Leeuwerikplein, met de tuindeuren open. Want Saskia is het liefst buiten. Ze vertelt graag over haar jeugd in de Vogelwijk, hoe zij er jaren later weer terugkwam en er sindsdien met haar man en zoon naar volle tevredenheid woont en werkt.

Hout sprokkelen

Het verhaal begint bij de vader van Saskia, Cees van Leeuwen, die als jongen van 14 bedacht dat hij ooit in de Vogelwijk wilde wonen. Saskia vertelt: „Mijn opa van vaderskant had in de jaren dertig een drogisterij op het Koningsplein. Helaas is hij in de oorlog omgekomen. Zijn zoon, een puber nog, bleef samen met zijn moeder over. In de hongerwinter kwam hij op het idee om hout te gaan zoeken in de Vogelwijk, destijds een verlaten gebied. Het was mooi winterweer en er lag sneeuw. Met een slee ging hij stiekem in lege huizen en tuinen kijken of er hout te sprokkelen was. ‘Later wil ik hier gaan wonen,’ bedacht hij toen. Dat is hem uiteindelijk ook gelukt, hoewel dat niet makkelijk was. Er was namelijk geen geld om lang naar school te gaan en hij had als enig kind ook de zorg voor z'n moeder. In de jaren vijftig heeft hij diverse opleidingen gevolgd in de avonduren, is in de kunstkalenderhandel terechtgekomen en

heeft zich verder ontwikkeld tot een selfmade man met een eigen wil en grote drang naar vrijheid, die ik van hem geërfd heb.”

Driemaal is scheepsrecht

De ontmoeting tussen Saskia's vader en moeder is ook bijzonder verhaal. „Mijn moeder, Gertraude Höhl, was een Oostenrijks meisje dat op haar 17^e na de middelbare school besloot om vanuit Wenen naar Nederland te reizen voor een soort werkvakantie. Ze ging aan de slag op de toen nog nieuwe pier in Scheveningen en kon een etage huren aan de Haringkade. Op een feest op de pier ontmoette ze mijn vader en het klikte. Terug in Wenen miste ze mijn vader, zodat ze een tijdje later opnieuw naar Den Haag ging. Toen klikte het even niet zo goed, maar nadat ze een derde keer terugkwam en mijn vader weer zag op een feest van Quick - waar hij voetbalde - was het definitief raak. Ze trouwden en huurden een etage in het Belgisch Park.

Ik ben geboren in 1970 en in 1971 verhuisden we naar de Mezenlaan 49. Eindelijk ging de oude wens van mijn vader in vervulling: wonen in de Vogelwijk! Mijn broer Frank werd 2,5 jaar later geboren.”

De natuur in!

„Als gezin trokken we er veel op uit, meestal de natuur in, daar hield mijn vader van. Voor mijn broer en mij namen we op de vakanties surfplanken of ski's mee op het dak van de auto. Mijn vader had een auto met een schuifdak, want dat was hip in die tijd, en zo kon hij al rijdend in de auto van de zon genieten. In

die auto lag ook altijd een ligstoel om tijdens zijn werk onderweg naar klanten zijn boterhammen te eten aan het water of in een natuurgebied. Hij hield meer van zijn vrijheid dan van gezamenlijk eten met zijn collega's.”

„Mijn moeder was niet zo'n natuurmens, maar echt een stadse vrouw. Ze was altijd keurig gekleed, wat hier toch minder gewoon was dan in het deftige Wenen. Ze vond het altijd vervelend als op het strand haar kapsel door de wind in de war raakte. Mijn broertje en ik vonden dat grappig. Ze had het hier in de wijk wel reuze naar haar zin en uiteindelijk was ze toch ook veel aan het strand te vinden. Ze was ook sociaal en begaan met mensen in de buurt. Ze fungeerde bij voorbeeld als oppas voor kinderen in de buurt en ze had vaak een luisterend oor voor de mamma's.”

Voeding en sport

„Mijn puberteit was denk ik wat minder standaard dan die van anderen. Ik gaf bijvoorbeeld als bijbaan trimlessen aan volwassenen bij

Haag Atletiek en liep op mijn zestiende een halve marathon, terwijl de meeste mijn leeftijdgenoten vaak in de disco te vinden waren. Ik trainde voor een hele marathon, maar door een blessure is dat niet doorgegaan. Ik tenniste trouwens ook en hield van windsurfen en skiën.”

„Tussen het sporten door heb ik Voeding en Diëtiek gestudeerd aan de Haagse Hogeschool en daarbij heb ik me gespecialiseerd in voeding en sport. Mijn afstudeeropdracht heb ik bij de tennisbond KNLTB in Hilversum gedaan. Ik deed onderzoek naar de voedingstoestand van de Nederlandse top-jeugdtennissers en stelde op basis daarvan het optimale voedingsprogramma voor hen samen. Na mijn studie ben ik eerst gaan reizen en daarna kwam ik bij toeval bij een bedrijf terecht dat gezondheidsbevordering op de werkplek aanpakt. Zo ging ik voedings- en bewegingscursussen geven bij verschillende ministeries in Den Haag, bij Shell en De Goudse Verzekeringen. Erg leuk ja, en fijn om overal en nergens te zijn. Altijd in beweging. Dat was al zo op de Mezenlaan toen ik nog bij mijn ouders woonde en dat doe ik nog steeds, al ging het hele actieve er bij het ouder worden wel een beetje af.”

Saskia's ouders leven niet meer. „Helaas zijn ze beiden kort na elkaar eind 2002 en begin 2003, voor mij totaal onverwacht, overleden. Zij zijn en blijven het fundament waar ik op bouw. Ik heb veel aan hen te danken.”

Terug naar de roots

Haar eerste eigen huis kocht Saskia in 2000 in Scheveningen, met uitzicht op zee, dichtbij de surfclub waar ze ieder vrij moment te vinden was. Drie jaar later, kort na het overlijden van haar ouders, leerde Saskia op de surfclub haar vriend en latere echtgenoot Michel Kruse kennen. In hun beider studies bleek veel overlap te zitten.

Saskia: „Michel heeft Voeding en Marketing gestudeerd in Groningen en werkt voor het

grote Franse familiebedrijf Andros, waar onder andere de beroemde jam van *Bonne Maman* vandaan komt. We wilden gaan samenwonen en mijn ouderlijk huis aan de Mezenlaan stond al langer dan een jaar leeg. Mijn broer wilde er niet wonen - hij vond de Vogelwijk altijd al saai - en ik wilde wel heel graag terug naar de wijk. Michel en ik hebben toen de knoop doorgehakt en het huis helemaal opgeknapt zodat we er een nieuwe start konden maken. In 2005 was het af.

Een kleine twee jaar later werd onze zoon Floris geboren en we hebben er tot 2014 met veel plezier gewoond. We hadden besloten om in de omgeving naar een ander huis uit te kijken en te gaan wonen op een plek die we samen zouden hebben uitgekozen. Die plek vonden we hier aan het Leeuwerikplein. We genieten erg van de tuin en de buurt. En wat het extra bijzonder maakt, is dat mijn vader destijds in de hongerwinter juist in dit huis hout sprokkeld heeft!”

Een nieuwe balans

Tijdens haar werk kwam Saskia in aanraking met collega's die Pilates- en yogalessen verzorgden. „In mijn pauzes nam ik daar soms aan deel en zo is bij mij de behoefte ontstaan om meer balans te krijgen tussen lichaam en geest. Mijn focus lag niet meer op alleen maar fanatiek sporten, maar op het bij elkaar brengen en bewust worden van meer aspecten zoals voeding, emotie, gedrag en het fysieke. Ik heb toen een opleiding voor yoga- en Pilatesinstructeur gevolgd en ben les gaan geven.”

„Yoga en Pilates zijn goed voor lichaam én geest. Ik heb bijvoorbeeld ervaren dat het heeft geholpen bij mijn heling na het plotselinge verlies van mijn beide ouders. Het heeft mijzelf echt geholpen een nieuwe balans in mijn leven te vinden. In mijn opleiding Voeding en Diëtiëk waren deze aspecten bijna niet aan bod gekomen.”

Saskia houdt niet van het verbieden van voe-

dingsmiddelen: „Er is niets wat niet mag. Balans is voor iedereen anders. Ik denk mee en adviseer binnen de mogelijkheden. Voor de één is dat een beweegprogramma als bijvoorbeeld obstipatie een rol speelt. Voor de ander kan yoga voor rust zorgen om daarin geestelijke kracht te ontwikkelen om beter met je voeding om te gaan. We hoeven er niet mooi en strak en geweldig uit te zien. Het gaat om bewustwording en gedragsverandering waarbij je gerust een terugval mag hebben. Ik geef ook praktische adviezen zoals ‘maak een briefje voordat je boodschappen gaat doen en koop niet meer dan er op staat’. Ook adviseer ik om gevarieerd en ongeraffineerd te eten en ik vraag soms een eetdagboek bij te houden.”

Online lessen

„In coronatijd was er een nieuwe ontwikkeling gaande om yogalessen online te geven. Vooral ouderen uit de wijk deden daar aan mee. Lekker vanuit huis meedoen met een les. En dat doen ze nog steeds heel trouw. Het is een stok achter de deur om in beweging te blijven. Sommige mensen zijn wel heel fanatiek en volgen eerst *Nederland in beweging* op tv en vervolgens doen ze met mijn les mee.”

„Voor degenen die wél in de gelegenheid zijn om buitenshuis mee te doen, geef ik ook Pilates en yoga in de koffiekamer naast het kerkje aan de Rietzangerlaan. Informatie over mijn lessen staat op de website

www.saskiavanleeuwen.com

Droomplek

Ik werk graag kleinschalig en in de buurt. Daarnaast vind ik het belangrijk dat mensen blij weer weggaan. Tja, ik volg hierin mijn moeders voetstappen, maar ook de eigenwijsheid van mijn vader. Ik heb ruimte nodig en ben graag aan de wandel in de wijk, mijn vaders kinderdroom. Ook ik heb mijn droomplek hier gevonden. Je kunt altijd wel kijken waar het gras groener is, maar het is hier allemaal, een oase in het klein en aan zee.”

Heerlijk avondje in november

Kinderen uit de Vogelwijk hebben in het najaar twee keer een heerlijk avondje. Voorafgaand aan het klassieke Sinterklaasfeest op 5 december is er ook nog het lampionnenfeest van 11 november: Sint Maarten! Ook dit jaar weer was het in veel lanen een drukte van belang met dansende lampionnen, zingende kinderen en schalen vol snoep. En vanzelfsprekend begon voor kinderen én begeleidende ouders de rondgang langs de huizen met een kaars voor het raam weer met de consumptie van een overheerlijke krakend verse oliebol van de bekende wijkbakker aan de Mezenlaan.

Duurzame buren: Energiewinst op de Kraaienlaan

In deze nieuwe serie "Duurzame buren" nemen we een kijkje bij wijkbewoners die duurzame keuzes maken in en om hun woning. Nieuwkomer in de Vogelwijk Simone bijt het spits af. In gesprek met het wijkblad vertelt deze bewoonster van de Kraaienlaan over de impact van een paar simpele aanpassingen in huis en de toekomstplannen voor de woning.

Vertel eens iets over jezelf?

„Ik ben Simone en ik woon met vriend, zoon en hond sinds een jaartje aan de Kraaienlaan. We willen het huis stap voor stap verduurzamen. Van binnen en van buiten. Het is voor ons een vanzelfsprekendheid om onze impact waar mogelijk zo klein mogelijk te houden. Stap voor stap, klus voor klus.”

Welke stappen hebben jullie al gezet?

„Onze eerste klus was het aanleggen van een vaste trap naar zolder en het isoleren van het dak. Daarmee boek je meteen winst: voorheen bevond de zolder zich rechtstreeks onder de dakpannen en vloog de warmte letterlijk de lucht in.

Verder hebben we zonnepanelen laten aanleggen. Een bewuste keuze, ondanks het feit dat de terugverdientijd wat langer wordt nu de salderingsregelingen worden afgeschaald. Feit blijft dat zonne-energie zowel duurzaam als rendabel is. We houden ook de ontwikkeling van thuisbatterijen in de gaten: dat zal ongetwijfeld nog een vlucht gaan nemen.

Afgelopen maand is er vloer- en bodemisolatie aangelegd. Daar gaan we hopelijk de komende wintermaanden het effect van merken. Vloerverwarming zou op termijn een logische

Grond- en vloerisolatie

volgende stap kunnen zijn, maar met goede isolatie kunnen we nog een tijdje vooruit en kunnen we de mooie oude houten vloer voorlopig nog behouden.”

Wat leverde voor jullie woonsituatie de grootste winst op?

„Niet zozeer de grootste klimaatwinst, maar misschien wel het meeste plezier: zonder twijfel de nieuwe zonwering! Het was eigenlijk vooral een esthetische opknappbeurt, maar ook een zonneluifel draagt bij aan verduurzaming.

Die verkoelt je woning door simpelweg in schaduw te voorzien. Twee vliegen in één klap dus.”

Waar liep of loop je tegenaan?

„Het is de brij aan informatie die verduurzamen soms onoverzichtelijk maakt. Je wilt wel, maar hoe dan? En waar begin je? De ontwikkelingen in de markt gaan razendsnel en dat maakt het soms lastig om nu een grote keuze te maken voor later.”

Welke ambities hebben jullie nog?

„We hebben nog grote plannen... Van isolerende stuc tot het verduurzamen van de badkamer en de keuken, installatie van slimme radiatoren, los van het gas, en hergebruik van zogeheten grijs water: afvalwater van douche en wasmachine. We gaan gewoon stap voor stap verder. Steeds een nieuw project bepalen, je erin verdiepen en erover laten informeren en dan aan de slag gaan. Het geeft een goed gevoel om in beweging te blijven en om letterlijk vanuit huis een bijdrage te leveren aan verduurzaming.’

Een tip aan je wijkgenoten?

„Verduurzaming hoeft niet meteen groots en

meeslepend te zijn: je kunt klein beginnen. Van een regenton en een groene tuin tot goede zonwering. En van het isoleren van je radiatoren tot het aanbrengen van tochtstrips.

Ook nuttig: ga in gesprek met een Vogelwijk-energiecoach. Ze beschikken over actuele informatie, kunnen met je meedenken en praktische tips geven. Scan de bijgaande QR-code voor het boeken van een gratis coach uit de Vogelwijk via Duurzaam Den Haag!”

Deel je mee?

Binnenkort is het in de Vogelwijk mogelijk om auto's met burens te delen. Enthousiaste ambassadeurs uit de wijk hebben aansluiting gezocht bij de autodeelcoöperatie in de Bloemenbuurt, en dat is gelukt.

Auto's delen scheelt enorm in de kosten: de vaste lasten deel je met de burens. Een eigen parkeervergunning heb je bovendien niet nodig. Je rijdt ook volledig elektrisch, dus

meteen ook een stuk duurzamer. En als de auto kapot gaat: leasebedrijf bellen, en klaar is Kees. Voor de wijk is het ook fijn: minder blik op straat, want meer ruimte voor joggende burens, ballende kinderen en voor al dat mooie groen.

Hoe werkt het? Je reserveert en opent de auto met een app. De auto laat je uiteraard schoon achter voor de andere deelnemers in de coöperatie. Bij voldoende deelnemers kunnen er verspreid over de wijk verschillende auto's ge-

plaatst worden. Hoe meer mensen meedoen, hoe meer auto's de coöperatie kan leasen en over de wijk kan verspreiden. Dan worden de tarieven ook lager en de kans op misgrijpen wordt steeds kleiner. Dus doe mee!

Aanmelden voor het project *Vogelwijk DEELt* is mogelijk via:

wijzijndeel.nl/den-haag/vogelwijk

Je kunt ook deze QR-code scannen.

Meer info over auto's delen:

duurzamestad.denhaag.nl/

deelvervoer/deelauto.

Denk je mee?

Vogelwijk Energiek maakt nieuwe plannen. We verbreden onze horizon en versterken in het komende jaar de samenwerking met de Groenverleiders Vogelwijk, want hun missie (meer groen in de wijk) sluit goed aan bij ons doel voor een CO₂-neutrale wijk in 2040.

Ook verkennen we nieuwe ideeën op het gebied van duurzame elektriciteit, warmte en mobiliteit. Kunnen we groencoaches opleiden, naast de bestaande energiecoaches? Kunnen we een duurzame *challenge* doen met een straat of met een heel huizenblok in de wijk? Wat betekenen alle nieuwe ontwikkelingen rond zonne-energie voor onze wijk? Is een buurtbatterij mogelijk? Kunnen we warmte opwekken uit sportvelden? Kunnen we samen nieuwe slimme en duurzame systemen testen zodat bijvoorbeeld de wasmachine vanzelf aangaat als de zon schijnt?

We willen in 2025 graag de voortgang in de wijk en de behoeften van bewoners peilen. Daarover snel meer!

Heb je al vragen of ideeën? We zijn bereikbaar via info@vogelwijkenergiek.nl

Levend verlies

*Zijn ooit rijke geheugen verschraalt
krimpt, steeds hopelozier graaf ik
naar wie hij eerder was*

*alleen een fluisteren is gebleven, soms
als één bloem in een leeg veld hoor
ik een zin in keurige notaristaal*

*hij schommelt door de ruimte als
een schip dat overstag gaat en
tast naar zijn stoel alsof zijn*

*kamer nachtelijk verduisterd is en als
hij er bijna naast gaat zitten lijkt
er een flits van weten wat hij kwijt is*

*geen dichtregel reikt mij de woorden
om te beschrijven hoe hem zó te zien
dit leed valt niet uit te wissen, niet*

*te verdunnen, dan alleen het onder
ogen zien, het te ondergaan
dit afkalkend defecte brein*

hier komt niemand beter uit

Olga Millenaar

Jeu de boules, ontspannend en sociaal spel voor alle leeftijden

Door Dick van Rietschoten

Sinds jaar en dag spelen op een terreintje achter het clubhuis van Haag Atletiek wekelijks op verschillende dagen twee jeu-de-boulesclubs. Een daarvan, *De Pioniers* geheten, mag zich zelfs de oudste Nederlandse club op dat gebied noemen. Het andere gezelschap is voortgekomen uit wijkvereniging De Vogelwijk. Beide clubs willen graag wat meer leden, liefst uit de categorie tussen vijftig en zeventig jaar. Want het moet maar eens afgelopen zijn met het idee dat jeu de boules alleen iets is voor krasse knarren.

Bij het toernooiveld waar het spel met de metalen ballen, ook wel *pétanque* genoemd, gespeeld wordt, is op de buitenmuur van de 'kleedkamervleugel' van Haag Atletiek een opvallend groen-geel bordje bevestigd. De tekst spreekt voor zich: *Op dit terrein werd in 1958 de eerste pétanqueclub van Nederland opgericht.* „Ze noemden zichzelf destijds dus niet voor niks De Pioniers”, zegt Vogelwijkbewoner en Pionierslid Wim van de Zandt. „Ze waren de wegbereiders ter verbreiding van het Franse spel in Nederland”, vult clubgenoot Johan Gelauf uit de wijk Bohemen aan.

Mannenclub

De ongeveer vijftig leden van De Pioniers kunnen op het Sportpark Laan van Poot naar believen drie keer per week hun hobby uitleven: op maandagmiddag van 13.30 tot 16.00 uur, woensdagmorgen van 09.30 tot 11.30 en vrijdagmiddag vanaf half twee. Alleen bij echt slecht weer wordt er niet gespeeld, maar verder gaat het zomer en winter door. „En je hoeft natuurlijk niet drie keer per week te komen. Je gaat gewoon wanneer het je uitkomt,” vertelt even later voorzitter Frenk Nietzsche.

Het enige wat je op De Pioniers tegen zou kunnen hebben, is dat het lidmaatschap (á 130 euro per jaar) enkel voorbehouden is aan mannen. „Dat is nu eenmaal historisch zo gegroeid en dat houden we maar zo”, aldus de voorzitter. „Maar minimaal één keer per jaar spelen we

een toernooi tegen een vrouwenclub en ook gaan we elk jaar een keer met onze partners een dagje uit. Daarnaast hebben we trouwens ook een jaarlijkse haringparty. De sfeer is hier heel kameraadschappelijk. Het sociale element speelt een grote rol.” Wim van de Zandt legt uit wat dat inhoudt. „We zien om naar elkaar. Dat komt ook goed tot uiting in de nazit die we altijd hebben, met een drankje, maar ook in de attenties voor leden die bijvoorbeeld flink ziek zijn of iets vervelends dan wel feestelijks hebben meegemaakt.”

Gemengde club

De leden van De Pioniers komen voornamelijk uit de wijken ten oosten en zuiden van de Vogelwijk. Dat geldt niet voor de Vogelwijk-jeu de boulesclub, die elke dinsdagmiddag van 14.00 tot 16.00 uur op de speelbaan bij Haag Atletiek te vinden is. De twintig leden daarvan zijn allemaal Vogelwijkbewoners. En is er nóg een essentieel verschil met het ledenbestand van De Pioniers: het gaat hier om een gemengde club van mannen én vrouwen.

„Momenteel hebben we 9 dames en 11 heren”, meldt clubvoorzitter Pieter Cusell, bewoner van de Wildhoeflaan. „De leeftijd van de meesten is om u tegen te zeggen, maar we zijn beslist niet op sterven na dood. En aan fanatisme in het spel ontbreekt het allerminst. Als het even kan wordt er op dinsdag gespeeld en we sluiten altijd af met een drankje in de kantine. Onze contributie is laag: slechts vijf euro per maand. En één keer per jaar gaan we gezamenlijk dineren, waarbij iedereen nog een aanvullende financiële bijdrage levert.”

„Natuurlijk willen we dolgraag wat vers bloed in onze club, want de afgelopen jaren zijn er nogal wat leden weggevallen. Iedereen die belangstelling heeft, nodig ik uit om op dinsdagmiddag eens te komen kijken. Men kan mij ook bellen voor nadere informatie: 06-43492040.”

Jonger bloed

De Pioniers beseffen ten volle dat ze op zoek naar nieuwe leden in dezelfde vijver vissen. Toch doet voorzitter Frenk Nietzsche een poging. „Ook wij hebben echt jonger bloed nodig. Jeu de boules is een heerlijk ontspannend spel voor alle leeftijden en niet uitsluitend iets voor krasse knarren. Wie op een van onze speeldagen komt kijken, kan meteen meedoen. Sniplaanbewoner Wim van de Zandt wil telefonisch graag nog wat extra informatie verschaffen via 070-3644414.

De Pioniers heeft overigens ook een website. Zie www.depioniers-denhaag.nl

Vogelwijkagenda

Maandag
16 december

10.30 – 12.00 uur: Koffieochtend voor wijkbewoners in paviljoen tennispark Houtrust.

Maandag
16 december

20.00 uur: Concert Vogelwijk Kerstkoor, St. Albaanskerk, Rietzangerlaan..

Zaterdag
21 december

14.30 - 16.00 uur: Workshop sieraden maken in kerkzaaltje Rietzangerlaan.

Maandag
6 januari

10.30 – 12.00 uur: Koffieochtend voor wijkbewoners in paviljoen tennispark Houtrust.

Maandag
20 januari

10.30 – 12.00 uur: Koffieochtend voor wijkbewoners in paviljoen tennispark Houtrust.

Woensdag
22 januari

19.30 uur: Vertoning film *Intouchables*, IJsvogelplein 2

Donderdag
23 januari

4.00 – 15.30 uur: Leporello-workshop, Sijzenlaan.

Maandag
27 januari

17.30 uur: Borrel en diner van de *Vogelwijk Dinerclub*. Nadere informatie bij Hedy de Munk: hmdemunk@gmail.com.

Woensdag
29 januari

11.00 uur: Rondleiding expositie Joán Miró in *Beelden aan Zee*.

Maandag
3 februari

10.30 – 12.00 uur: Koffieochtend voor wijkbewoners in paviljoen tennispark Houtrust.

Kwettertjes

SPAANSE TAAL EN CONVERSATIE – In de Vogelwijk kunt u bij mij wekelijks Spaanse of (desgewenst) Catalaanse taal- en conversatielessen krijgen. Voor beginners tot gevorderden. Ik ben Spaanse van origine en ruim 25 jaar woonachtig in Nederland. Heeft u interesse? Meld u aan voor een proefles: elisabetmorato@gmail.com of 06-55336075.

OPPAS GEZOCHT - Wij zijn op zoek naar een lieve, betrouwbare oppas voor onze kinderen van 9, 11 en 13 jaar, voor twee middagen per week (ca. 14.00 – 19.00 uur, tijden en dagen in overleg). Interesse? We maken graag kennis met je! Telefoon: 06-41943127.

SCHILDERWERKZAAMHEDEN - Heeft u nog schilderwerk en komt u er maar niet aan toe? Vrijblijvend kom ik bij u langs. Ook voor eventuele afspraken voor buitenwerk in het voorjaar. Bel 06-17944665.

Kerstconcert met koor, piano en orgel in Bergkerk, 22 december

Op zondagmiddag 22 december om 15.00 uur vindt in de Bergkerk aan de Daal en Bergselaan 50A een bijzonder matinee-kerstconcert plaats. Warner Fokkens, vaste organist en pianist van de kerk heeft zijn koor *Sing for Joy* uit Maassluis uitgenodigd. Het belooft een zeer afwisselende middag te worden met koorzang, orgel- en pianomuziek, waarbij ook het publiek een steentje bijdraagt. De entreprijs voor deze muzikale middag bedraagt 10 euro. Noteer de datum vast in uw agenda en neem anderen mee. Na afloop is er voor iedereen een hapje en drankje.

Wereldliederen en verhalen op zondagmiddag 29 december

Op zondagmiddag 29 december verzorgt zangeres en kunstenares Mariëtta Rust in het zaaltje naast de St. Albaankerk aan de Rietzangerlaan een programma met wereldliederen. Ze begeleidt zichzelf op de gitaar en brengt o.m. liederen uit Portugal, Afrika en Amerika ten gehore. Ook gospels komen aan bod. Tussendoor vertelt Marjan Boontjes enkele verhalen naar aanleiding van de schilderijen van haar man Herman Smith die in het zaaltje hangen. Aanvang: 14.00 uur. De entree bedraagt 15 euro voor volwassenen en 5 euro voor kinderen. Men kan zich aanmelden via 06-54948310 of annette@uelenspieghel.nl

Theatergroep House of Rat speelt met filmthema's van Ingmar Bergman

In de fameuze toneelloods aan de Laan van Poot (voorheen de Appelloods) speelt theatergroep *House of Rat* vanaf 18 december tien voorstellingen onder de titel *Bergman*. Daarin wordt het verhaal van twee klassieke films van de Zweedse regisseur Ingmar Bergman (1918-

2007) aan elkaar gekoppeld: *Na de repetitie* (*After the rehearsal*) en *Persona*. Twaalf jaar geleden deed Toneelgroep Amsterdam onder leiding van Ivo van Hove dat ook, maar *House of Rat* pakt het allemaal op multidisciplinaire wijze aan.

De theatergroep straalt een nieuw elan uit, want dit najaar kregen regisseur David Geysen en zakelijk leider Alec Martel van de gemeente Den Haag te horen dat ze in elk geval de komende twee jaar nog subsidie zullen ontvangen.

Na de repetitie gaat over theaterregisseur Henrik, die na afloop van een repetitie in een lege zaal in gesprek raakt met de jonge actrice Anna die een zoekgeraakte armband komt zoeken. De regisseur heeft ooit een relatie gehad met de moeder van Anna. In *Persona* staan twee vrouwen centraal: de getormenteerde actrice Elisabeth, die enige tijd geleden plotseling is gestopt met praten, en psychiatrisch verpleegkundige Alma die haar verzorgt en heeft meegenomen naar een zomerhuisje aan zee.

Op de website www.houseofrat.nl zijn de speeldata in december en januari te zien. Ook kunnen via deze website tickets worden aangeschaft. Op 18 december om 20.00 uur is er een try-out. Wie deze wil bezoeken, betaalt slechts 12,50. De overige voorstellingen (meestal ook om 20.00 uur, maar op 29 december en 5 januari om 14.30 uur) kosten 21 euro p.p.

Lekker lunchen bij Haag Atletiek

Sinds september kun je elke donderdag vanaf 11.45 uur genieten van een heerlijke drieganglunch in de kantine van Haag Atletiek op het Sportpark Laan van Poot. Kosten: slechts 10 euro. De lunches worden met liefde bereid door 5e-jaars leerlingen van de Haagse Praktijkschool De Poort en Praktijkonderwijs

KortOm

Stanislas. Iedereen is welkom, van leden van Haag Atletiek tot buurtbewoners uit de Vogelwijk en iedereen die zin heeft in een smakelijke maaltijd. Elke maand serveren de leerlingen een wisselend menu met seizoensgebonden gerechten Vegetarisch? Allergieën? Geen probleem! Aanmelden vooraf voor deze *Gast-Aan-Tafel-lunches* is wel verplicht, liefst minimaal twee dagen van tevoren. Reserveer met een e-mail naar rfabrie@scoh.nl of telefonisch via 070-3681919. NB: In de schoolvakanties (dus ook in de komende kerstvakantie) is er geen lunch.

Actie voor standbeeld Paul van Vliet

Vrienden en collega's van de in april 2023 overleden cabaretier Paul van Vliet hebben een halfjaar geleden een inzamelingsactie op touw gezet om een standbeeld voor Paul te laten maken en dat een plek te geven op of in de buurt van het Lange Voorhout. Het beeld

wordt vervaardigd door de Haagse beeldhouwer Loek Bos, onder meer bekend van zijn creatie *Indische tantes* aan het begin van de Frederik Hendriklaan.

Om het doel te bereiken is ongeveer 100.000 euro nodig. Mocht er meer geld binnen komen, dan wordt het resterende bedrag geschonken aan het VN-kinderfonds Unicef, waarvoor Paul van Vliet jarenlang ambassadeur is geweest. Het comité van aanbeveling bestaat uit tal van bekende vertegenwoordigers uit de kunst- en cultuursector, onder wie Youp van 't Hek, Freek de Jonge, Herman van Veen, Harrie Jekkers, Sjaak Bral en Anne Wil Blankers en Monique van de Ven.

Doneren kan via de website www.eenbeeldvoorpaul.nl of door een storting op rekening NL75ABNA0131772449 ten name van *Stichting Beeld voor Paul*.

Op 29 maart is er voor de 10e keer een Vogelwijk Running Dinner

Ook in het nieuwe jaar wordt in de Vogelwijk bij de overgang naar de zomertijd weer een *Running Dinner* georganiseerd: voor de tiende keer al! Deze jubileum-editie van het sociaal-culinaire wijkfestijn staat geagendeerd voor zaterdag 29 maart. Kort gezegd komt het erop neer dat je die avond een driegangendiner nuttigt: één gang maak je zelf klaar en je ontvangt daarvoor thuis vier wijkgenoten en voor de andere twee gangen begeef je je naar een ander adres.

Bij dezen doen de organisatoren Karen Sjouke, Bernadette van Gigch en Merel Baas-van Vloten een oproep aan oud-deelnemers: Stuur ons per e-mail een leuke herinnering of een vermakelijke anekdote aan de Running Dinners in de voorbije jaren. Dan plaatsen we die als 'opwarmer' voor het jubileum op 29 maart in het eerstvolgende wijkblad, dat begin februari zal verschijnen. Het mailadres is karensjouke@gmail.com

Nieuwe deelnemers zijn uiteraard altijd welkom. Ons streven is ieder jaar weer leuke nieuwe ontmoetingen te organiseren. In het volgende wijkblad leest u meer over wat het Running Dinner inhoudt en hoe je je kunt aanmelden.

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Chiel Lentz.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: chiel.lentz@politie.nl

Werkdagen: ma, di, do, vr en vaak in weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren:

(070) 359 15 11

Doktersnachtsdienst

tel. (070) 346 96 69

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com, tel. 06 53414041

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Daniel van Drunen, email:

daniel.vandrunen@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak

(via www.denhaag.nl onder 'Contact').

Het stadsdeelkantoor is van maandag t/m vrijdag geopend van 08.30 tot 16.30 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachten telefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulp Segbroek/Vogelwijk

Tel. (070) 3364716 (voor vraag en aanbod).

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met ouderenconsulent Linda Hagen via: (070) 205 24 80 of (06) 81 28 94 86, e-mail: l.hagen@wijkz.nl.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.

Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.

Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709

e-mail: instroom@hwwzorg.nl

Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)

e-mail: info@evitazorg.nl

Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

BabZ

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.

24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05,

e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Lodewijk de Haes

e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

vacant

e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Adam Braithwaite

e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Portefeuille Openbare ruimte

Paul Lohmann

Tel. 06 14355222

e-mail: pag.lohmann@gmail.com

Portefeuille Sociale Wijkzaken

vacant

Commissies

Verkeer

Stef Tours, Fred van der Burg

e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Activiteiten (volwassenen)

Flip Petri (06-22711850), Yvonne Brouwer,

Marjan Scheeres

e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8

e-mail: kinderen@vogelwijkdenhaag.nl

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Britta Schaffmeister

Secretaris: Hans Hutter

e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Activiteiten & Clubs

Houstruistkoffie

Gezellige ontmoeting met wijkgenoten elke eerste en derde maandag van de maand van 10.30-12.00 uur, Tennispaviljoen Houtrust.

Vogelwijk Dinerclub

Elke laatste maandag van de maand eten op diverse locaties. Organisatie: Hedy de Munk en Edith Haasbroek. Info: hmdemunk@gmail.com of edith.haasbroek@gmail.com

Huiskamerbridgeclub

Elline van Dijk, tel. 3659257,

e-mail: bridgevogelwijk@gmail.com

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.

Info: Pieter Cusell, tel. 06 43492040,

e-mail: pieter.cusell@gmail.com

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool

Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,

e-mail: inekecastel@gmail.com

Seniorengym (m/v)

Zaterdag 10.00-11.00 uur, Sportclub Westduin

Laan van Poot 355A, Angela Turfboer

turfboer6@gmail.com, tel. 06 44900977

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur Sportclub Westduin, Laan van Poot 355A.

Eelco Jan Velema, tel. 06 46291428

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,

tel. 06 24778721,

e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar. Voor de contributiebetaling wordt jaarlijks een factuur toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:

IBAN: NL61 INGB 0001783722